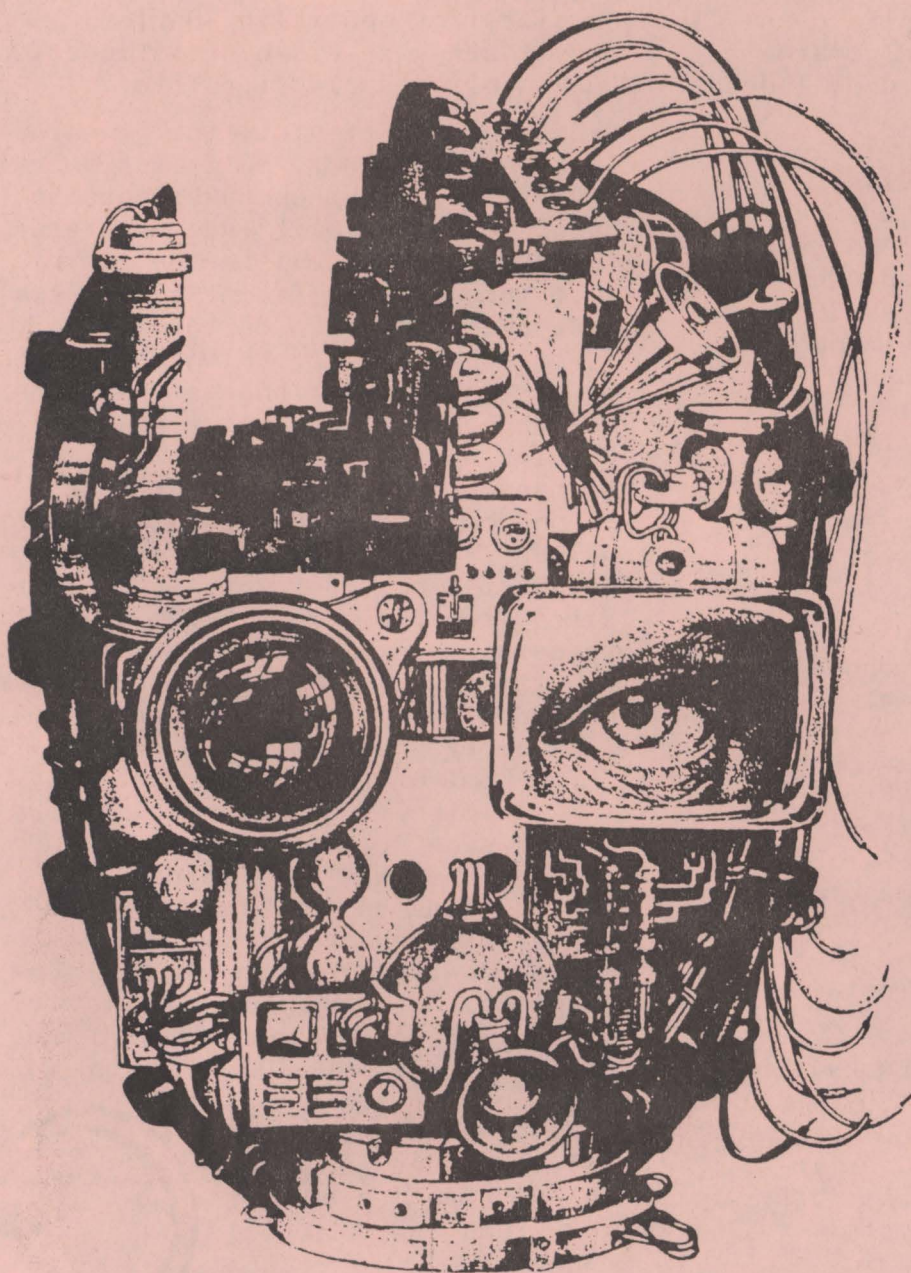

SVÄVAREN

UFO-CENTER KARLSKOGAS
FÖRENINGSORGAN

NR. 3, 1985

UR INNEHÅLLET:

- * KOSMISKT HEM
- * SPÖKET SOM SKRÄMDE PRÄSTEN
- * FALLET JULIO
- * ROBOTTRÄFF I SATELLIT FLIGHT 8352
- * UFO OCH UBÅTAR
- * SPANSK NÄRKONTAKT
- * MÖRK MATERIA
- * EN KVASARS FÖDELSE
- * HALLEYS KOMET PÅ BABYLONSKA LER-TAVLOR
- * UFOS PÅ SKOLBESÖK
- * RYMDKIRURGI
- * METEORER ÖVER AMERIKAS VÄSTKUST
- * "SLINGRA DIG INTE"
- * MYSTISKA MILITÄR-FLYGPLAN
- * LEDARE
- * DEBATT

MM.MM.MM.MM.MM.

VAD HAR HÄNT? VÄFÖR ÄR SVÄVAREN NR. 3 FÖRSENAD? JA, DET ÄR INTE SVÅRT ATT HITTA BORTFÖRKLARINGAR, MEN DET FÅR VI ÅTERKOMMA TILL EN ANNAN GÅNG. NU HAR DEN I ALLA FALL LANDAT OCH NEDAN FÖLJER DIVERSE NYHETER UR FÖRENINGENS ANNALER..

Höstsäsongen för UFO-Center Karlskoga borde ha börjat, men det har den faktiskt inte gjort. Ännu ett varför. Jo, vi tvingades hastigt, men inte det minsta lustigt, att byta klubblokal. Den nya lokalen visade sig vid inflyttningen vara stor nog att rymma alla våra möbler och övriga tillhörigheter - om man staplar ordentligt på höjden. Det blir dessvärre svårare att få in medlemmarna ovanpå denna stapel. Nu är dock läget inte full så desperat som kan tyckas av ovanstående. Vi delar nämligen lokalen med Unga Örnar (javisst, är det inte ufos, kan det ju vara unga örnar) och det finns lokaliteter att tillgå utanför UFO-Centers möbellager. Föredrag med över 10 - 15 personer som åhörare måste nog dessvärre förläggas någon annanstans.

SLUT PÅ KVERULERANDET

När allting har kommit i ordning ska vi naturligtvis träffas som förut och här följer adressen: GÖSTA BERLINGS VÄG 27

Nu har det, i strid mot vad man skulle kunna tro av de inledande orden, varit en del aktivitet på UFO-Centret under mellansäsongen. Ordförande Owe L. var tillsammans med ett ufo-vittne (Anneli Frogner) och gjorde PR för vår sak i ett program i Radio Värmland. Owe deltog också i höstens träff på ufo-gården Lersäter. Vi deltog i ett ufo-seminarium på högskolan i Karlstad och även i ett radioprogram i närradion i samma stad.

Telefonen ringer! Boris Ljungkvist i andra ändan! Berättar att han håller på att jobba med sin fjärde ufo-bok (superfärsk nyhet). Är intresserad av lokala fall. Där fick vi någonting att se fram emot i

skrivandes ögonblick.

REFLEXIONER

Officiell inställning: Man kan aldrig lita på ett ufo-vittne. Följdverkan: Alla ufo-vittnen är opålitliga. Slutsats: Ingen pålitlig människa ser någonsin ett ufo. Eller: Om du någonsin skulle se ett ufo, då blir du plötsligt opålitlig. Därför: Undvik att göra ufo-observationer, du kan bli stämplad för livet.

Skämt åsido: Ett ufovittne är naturligtvis inte mindre pålitligt än ett ubåtsvittne, han/hon råkar bara se något som officiellt inte existerar. För 200 år sedan existerade t.ex. inte meteoriter officiellt. Franska vetenskapsakademien, dåtidens främsta företrädare för forskning och kunskande, betraktade fallande stenar från himlen som ovetenskapligt dravel. De gick så långt i sin nit att de uppmanade museer och samlare att slänga bort de värdelösa himlastenarna. Det resulterade i att det idag knappast finns några bevarade meteoriter från tiden före 1790. De bededde sig med andra ord just så dumt och trångsynt som vissa vetenskapare gör idag (åtminstone officiellt) när ufo kommer på tal.

"Från himlen kan inga stenar falla, för i himlen finns endast himmelska ting", sade Aristoteles. "Från andra planeter kan man inte färdas, för det är alldeles för stora avstånd", ja det har tyvärr sagts av alltför många moderna och avancerade vetenskapsmän. Att vara kunnig inom ett visst område, är inte analogt med att vara framsynt. Det finns ju för tusan hästar som kan räkna! Nej, ägna nu närmaste halvtimmen åt att studera Svävaren och glöm inte! Läs med öppna sinnen.

NYA UFO-LOKALEN: GÖSTA BERLINGS VÄG 27. SNART IGÅNG!

KOSMISKT HEM

KOSMOS är allt som är, har varit eller någonsin skall vara....

Våra dunklaste funderingar om kosmos oroar oss. Vi känner en rysning längs ryggraden, och en otydlig känsla, liksom ett avlägset minne, av att falla från en höjd.

Kosmos storlek och ålder övergår vanligt mänskligt förstånd. Förlorat någon stans mellan oändligheten och evigheten ligger vårt lilla planethem. I kosmiskt perspektiv framstår de flesta mänskliga bekymmer såsom obetydliga, ja, rent futtiga. Men vårt släkte är ungt och vetgirigt, modigt och rikt på löften. Under de senaste årtusendena har vi gjort de mest häpnadsväckande upptäckter om kosmos och vår egen plats i det. Det påminner oss om att människorna har utvecklats för att förundra sig, att det ligger en glädje i att förstå, att kunskapen är en förutsättning för att överleva.

Jag tror att vår framtid beror på hur vi lär känna detta kosmos.

Vi är stjärnbarn, vandrande på den kosmiska stranden....

Ur Kosmos av Carl Sagan

"Stjärnorna klottrar i våra ögon de frostiga sagorna....

De tändrande sångerna om en obesegrad rymd...."

Hart Crane

FALLET JULIO

DEL 1
AV ANTONIO RIBERA

KIDNAPPNINGSFALLEN TILLHÖR DE MEST FASCINERANDE ASPEKTERNA AV UFO-FENOMENET. VI KÄNNER TILL HUNDRATALS SÅDANA FALL MEN PÅ GRUND AV ATT DET OFTA FÖREKOMMER ATT VITTNEN DRABBAS AV MINNSFÖRLUST I SAMBAND MED SÅDANA HÄNDELSER, ÄR DET MYCKET MÖJLIGT ATT DET I SJÄLVA VERKET EXISTERAR MÅNGA FLER SÅDANA FALL, SOM ALDRIG KOMMER TILL VÅR KÄNNEDOM,

Det kan ju också finnas "totala kidnappningar", d.v.s. fall där den drabbade aldrig återvänder. Jag misstänker att även sådana fall existerar och kanske är ganska vanliga. Det finns i polisregistren fall med saknade personer, som inte låter sig förklaras (vi förutsätter då naturligtvis att man redan uteslutit naturliga orsaker till försvinnandet).

I allmänhet är det så, att de som råkat ut för en kidnappning, och som vi haft möjlighet att intervjua, minns början och slutet av händelsen. Det som hänt däremellan - och som är den viktigaste delen - måste tvingas upp från det undermedvetna med hjälp av hypnotisk regression. Med andra ord måste vittnet hypnotiseras och ledas att återuppleva hela skeendet, som ofta visar sig vara mycket traumatiskt för honom. Kanske är det just därför som upplevelsen förpassats till det undermedvetna, för att skydda vittnet.

Vad som vanligtvis kommer fram under hypnosen är mycket intressant och avslöjande.

Det formar sig till ett mönster: kidnappningsoffret eller offren, för det finns ju exempel där flera vittnen varit inblandade, talar nästan alltid om ett "kontrollrum" med "skärmar", som oftast liknas vid TV-skärmar. Det finns paneler och konsoller, det finns blinkande ljus. Vid dessa kontrollpaneler sitter i allmänhet "humanoider", den förmodade besättningen på farkosten. De är vanligtvis kortväxta med stort

huvud, även om det också förekommer storväxta humanoider och ibland robotliknande varelser. Vittnet utsättes alltid för något som vi kan kalla "en medicinsk undersökning" med betoning på den sexuella (eller kanske genetiska) aspekten. I ett fåtal fall förekommer samlag mellan vittnet och en extraterrestriell varelse.

Kommen så långt i vårt resonemang, måste vi ställa oss frågan: ska vi tro bokstavligen på dessa berättelser, när vittnet befinner sig under hypnos? Det finns idag två grundläggande sätt att tolka vittnesredogörelsen på. Det första är den psykologiska, där man

menar att hel händelseförloppet är hallucinatoriskt och skapat i vittnets egen hjärna. Det andra att det vittnet berättar är en "riktig händelse", d.v.s. något som verkligen har inträffat så som vittnet beskriver det.

När det gäller den psykologiska tolkningen uppstår ett följdproblem, som kanske är viktigare än om händelsen ägt rum i vår fysiska värld eller inte. För om det rör sig om någonting helt och håller inbillat måste det finnas en förklaring till att händelsemönstret som framträder vid den hypnotiska regressionen överensstämmer så slående från fall till fall. Vi måste helt enkelt göra antagandet att någonting extremt säreget försiggår i ett slags kollektivt undermedvetande. Det handlar förvisso inte längre om några jungianska arketyper (efter psykoanalytikern Carl Jung) utan påtagliga fakta, verkliga platser (för händelsen) och varleser som lustigt nog är desamma eller i varje fall mycket lika varandra.

Och det gäller för vittnen som är hemmafruar, chaufförer, bönder och poliser - alla kategorier människor, som varken officiellt eller privat eller andligt har någonting gemensamt.

Om vi å andra sidan föredrar att betrakta det som vittnet berättar som någonting faktiskt: D.v.s. vi antar att vittnet verkligen blivit omhändertagen av utomjordiska varelser, som tog honom med ombord på sin farkost för att använda honom för en serie tester, är detta inte heller särskilt lätt att acceptera. För det innebär ju att utom-jordiska varelser av okänt ursprung flyger omkring ovanför våra huvuden, landar där det passar dem och kidnappar våra medmänniskor och undersöker dem som om de vore försökskaniner. Sedan släpper de sina offer, efter att ha raderat ut episoden ur deras medvetande.

Om vi nu accepterar detta, uppstår återigen ett antal frågetecken. Varför kidnappar de dessa människor? I vilket syfte? Vad är meningen med dessa medicinska undersökningar? Varför dödas inte vittnena? Har dessa fall något gemensamt med fall där man finner kreatur och andra djur, dödade med blodet avtappat och ibland inälvorna avlägsnade? Vad har kidnappningsfallen - där det inte förekommer någon form av "budskap" - gemensamt med de s.k. kontakt-fallen, där det berättas om vackra blonda extraterrestrier som har kommit hit för att rädda vår jord från mänslikans förstörelse?

Bland de 3.500 kända fallen av UFO-landningar, som enligt Jaques Valle endast utgör toppen av isberget, återfinns vi åtskilliga närkontakter av tredje graden, men endast ett fåtal kidnappningsfall.

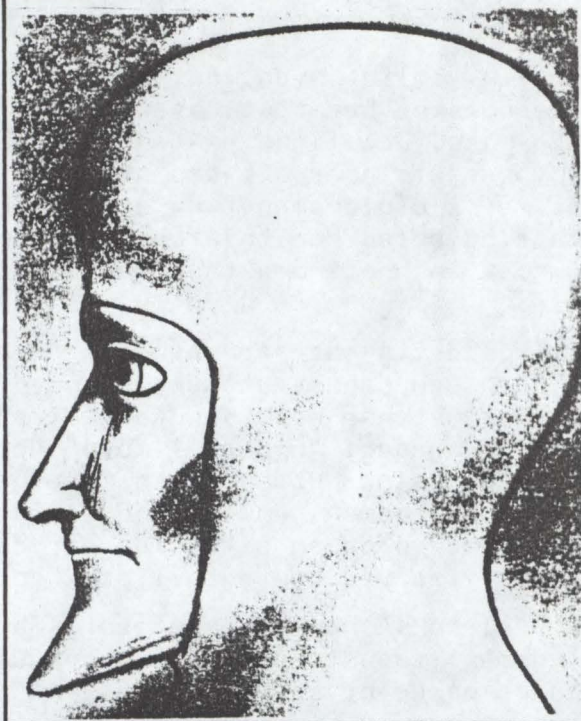

Bild. Varelsen i profil

Detta verkar tyda på att ufonauternas uppgift inte i första hand är att undersöka människor utan planeten jorden, vår fauna och flora, studier som egentligen inte har så mycket med oss att göra. Då och då - kanske av nyfikenhet eller när det passar dem - tar de någon av oss med sig till sin farkost, för att undersöka honom och ibland utsätta honom för ganska omild behandling och i mycket sällsynta fall för att para honom med en utomjordisk kvinna, som om han vore en avelshingst.

Min personliga åsikt är att om vi någonsin får en förklaring på ufo-fenomenet, så kommer den genom undersökningar av kontaktfallen och närkontakterna av tredje graden. Därför är kontaktfallen av största intresse och därför har mina egna forskningar under lång tid fokuserats till just dessa två kategorier.

Vi har redan alltför många "ljusfenomen" på himlen och de leder oss ingenstans. Vi dignar under mängden rapporter - och vi vet inte vad vi skall göra med det. Fantasirika beskrivningar av ljus och skepnader som inte förklarar någonting. Men om vi i stället kan locka fram ur en människa som "har varit ombord på en av deras farkoster" vad de hörde, såg och kände där, då menar jag att vi kanske kan föra vissa framsteg. Att studera ett sådant vittnes redogörelse är som att själv uppleva interiören i den utomjordiska farkosten, utan att behöva offra något för egen räkning.

Jag tillhör nämligen de som tror, att vad vittnet berättar är en verklig upplevelse i fysisk bemärkelse. Och i och med att jag säger detta ansluter jag mig alltså till vår tolkningsmodell

nummer två, enligt ovan. Ja, jag tror på vad dessa människor berättar, även om det sker under hypnos. Det finns en tendens, särskilt bland yngre ufologer att tro att det inte ligger mer i ufofenomenet än att registrera och katalogisera. Man talar hela tiden om "fenomenet" och att beakta ET-hypotesen som omodern.

De vill på detta sätt framstå som "vetenskapliga". Men den sanne vetenskapsmannen når också en punkt när han tvingas till ett ställningstagande. "Eppur si move" (och dock rör den sig) utropade en inte helt okänd vetenskapsman, enligt vad vi lärt oss, när han stod inför en situation där han tvingades visa vad han egentligen trodde.

"Eppur esistono!" Ja, de existerar. Jag kan inte komma ifrån att det måste vara så med tanke på de bevis vi har.

Många av de yngre spanska ufoforskarna som jag refererar till ovan förlitar sig alltför mycket på statistik och datorer, utan att inse att dessa maskiner endast är produkter av den främsta av alla datorer, den mänskliga hjärnan. De förnekar också helt begreppet intuition. Intuitionen hjälper oss att med hjälp av enstaka ledtrådar nå den sanning, som det kanske krävs år att komma i närheten av med en analytisk metod. Och intuitionens roll erkänns idag. Det började med Bergson och fortsätter via Poincarre till Einstein. Poincarre kallade den "det sublimala självet".

FALLET JULIO F.

KIDNAPPNIGSFALLET MED DEN SPANSKE JÄGAREN JULIO F., SOM ÄGDE RUM I DEN NORRA SPANSKA PROVINSEN SORIA VINTERN 1978, ÄR TROLIGTVIS ETT AV DE NOGGRANNAST STUDERADE FALLEN SOM NÅGONSIN RAPPORTERATS I VÄRLDEN.

Julio (som vägrar att låta publicera sitt efternamn) har alltid varit villig att ställa upp när vi velat testa honom eller låta honom genomgå hypnotisk regression. I över ett år i Madrid, där han bor, stod han till förfogande för alla dessa tester, utfrågningar och studier. Utskriften från endast en av hypnossessionerna, där inte mindre än tre av spaniens främsta hypnoterapeuter deltog) skulle kunna fylla en hel tidning. I tidskriften Secuestrados Por Extraterrestres har jag publicerat en del av regressionsmaterialet, men det utgör ändå bara en tredjedel av det totala materialet.

Vad jag vill med denna artikel är att ge en sammanfattning av händelserna i fallet, baserad på intervjumaterial och bandinspelningar från hypnossessionerna. Det bör

också nämna att ansvarig för att det hela genomfördes var Senor Jose Luis Jordan Pena, som är psykolog och chef för spanska parapsykologiska sällskapet, Senorita Ana Mozo, kvalificeradhypnotisör och dr, Jesus Duran, psykiater och specialist på klinisk hypnos. Inte en enda gång fann man någon motsägelse i någon av alla de uttalanden som Julio F. gjode under hypnos, där varje session bidrar till att ge allfler detaljer om denna fantastiska upplevelse.

Den första informationen om fallet fick Madrid-forskaren Jose Luis Jordan Pena som efter en föreläsning om ufofenomenet söktes upp av en person i publiken, Manolo F., som berättade om sin brors upplevelse.

De kom överens om att träffas på ett kafè i Madrid. Manolo hade med sig sin bror och dennes berättelse gjorde ett djupt intryck på psykologen.

DETALJERNA I FALLET

Det hela började söndagen den 5 februari, 1978. Julio F. var då 30 år gammal, gift och med en 2 och ett halvt år gammal son. Han hade genomgått en treårig veterinärkurs, men hans omedelbara intressen var fotografering och elektronik. Han faller inom det mönster som vi finner hos många kidnappningsvittnen: de är nästan alla unga, friska, har enkla vanor, utan någon absolut specialisering, utan högre utbildning, utan några perversa böjelser. Med andra ord, människor med en viss form av renlevnad. Väljs de kanske ut på grund av sin egenskaper? Det är möjligt. Bland kidnappningsvittnena hittar vi sällan politiker, militärer, vetenskapsmän eller präster. De är snarare enkla människor, som enligt prof. James Harder, väldigt ofta har haft en ufoupplevelse i sin barndom. Är de kanske människor som följts upp sedan denna första händelse? Kanske gör manförsök att skapa vad dr. Leo Sprinkle kallar "kosmiska invånare".

Låt oss emellertid återvända till Julio F. Han läser mycket för att hålla sig informerad om omvärlden och mänskligheten, men har aldrig anta-
raherats av parapsykologiska fenomen eller ufos. Han är skicklig idrottsman, alpinist och nyfiken på omvärlden. Han har Tae Kwon Dos svarta bälte. Men framför allt gå han gärna ut ensam för att jaga, tillsammans med sin hund

Mus, en renrasig engelsk pointer. Som avslutning på denna personbeskrivning, kan jag nämna att han är långväxt (1.75), stark, ståtlig med tjockt svart skägg och börjar bli tunnhårig. Som så många som råkat ut för liknande upplevelser, är han en rastlös man, som inte stannar länge i samma jobb.

På dagen i fråga, 5 februari, 1978, hade jaktsäsongen just börjat och Julio hade beslutat att gå på sin första jakt i ett område väster om Madrid nära staden Casavieja i provinsen Avila, där det fanns gott om hare. Han hade sovit dåligt under natten och steg upp vid midnatt. Han intog en lätt frukost och gav sig av i sin bil vid halv fyra-tiden tillsammans med hunden. Men i stället för att ta vägen till Boadilla del Monte, som hade fört honom direkt till Casavieja, satte han av i diametralt motsatt riktning, mot nordost utefter Barceonavägen mot provinsen Soria!

När ufologen Jose Antonio Campana, som samordnade hela undersökningen av fallet och spelade in alla hypnossessionerna, frågade Julio varför han inte farit till Casavieja, svarade han att han inte visste. Det verkade som om en oemotståndlig impuls drev honom i motsatt riktning, mot Medinaceli i provinsen Soria.

Här vill jag passa på att upplysa läsaren om, att de psykologiska tester som utfördes på Julio visade på högre IQ än normalt, en mycket välbalanserad personlighet utan spår av psykopati. Julio har inga mentala defekter eller någon läggning för mytomani. Tvärtom är han en mycket realistisk person objektiv, och framför allt, oförmögen att ljuga.

Detta blev resultatet av de psykometriska tester som utfördes av Jordan Pena, som i sitt dagliga arbete har gjort hundratals liknande tester och borde veta vad han talar om. Och detta gäller också hypnoterapeuten dr. Jesus Duran, som inte trodde det ringaste på ufos förrän han träffat Julio.

DEN OTROLIGA BILFÄRDEN

Han klev in i sin bil och for iväg denna kalla, klara och molnfria februarinatt i motsatt riktning mot vad han så noggrant planerat föregående dag. Han körde med hög fart och pratade med sin hund, som satt bredvid honom. Han lyssnade på en kasset med den argentinske sångaren Jorge Cafrune (senare fann undersökarna att vissa partier av denna kasset hade blivit raderade. Utan tvekan hade kassetten använts för att utsätta Julio för ljudet av en "sovande röst", eller kanske för att ge honom instruktioner).

6
Vi kommer nu till den underliga händelsen vid baren. Vid en viss tidpunkt började Julio undra om han av misstag redan hade passerat genom Medinaceli och han började titta efter vägmärken. Eftersom han insåg att det ännu var för tidigt att börja jaga, beslutade han sig för att stanna vid en bar utefter vägen och dricka en kaffe och anis, som han brukade när han går på jakt. Så omkring halv, kvart i fem stannade han till vid baren Hostal 113 vid sidan av vägen alldeles i utkanten av Algora, nära Quadalajara. Kyparen i baren var lång och ljushårig (Julio tyckte att han hade peruk). Han bar gummihandskar något som inte är tillåtet enligt spanska lagen, gällande barpersonal. Under den korta tid, cirka 20 minuter, som han befann sig i baren, lade Julio bl.a. märke till att inte en människa kom in, medan det normalt borde ha varit åtskilliga långtradarcahufförer, polismän och jägare där.

Förutom kyparens undeliga framtoning och som dessutom inte alls verkade bete sig som man väntar sig av en yrkeskypare, var det en annan sak som tilldrog sig Julios uppmärksamhet. Det kändes en stark doft av pinje, som verkade bero på något tvättmedel som använts i baren. Underligt nog kände Julio samma doft ombord på den farkost dit han senare fördes.

Även konversationen med kyparen blev märklig. Trots att Julio befann sig under hypnos kunde han inte återge den. Men de talade om jakt och kyparen blev intresserad av Mus och insisterade på att Julio skulle fara till en speciell plats för att jaga.

(Senare intervjuade undersökarna ägaren till baren Hostal 113 och han berättade att den aldrig öppnade förrän klockan 8.00 på söndagsmorgnar och att han inte hade en kypare som passade in på Julios beskrivning.

Julio lämnade baren omkring kvart i fem och det tog honom ytterligare en halv timme att komma till Medinaceli, som ligger cirka 50 km därifrån. Han tog in på avtagsvägen mot Medinaceli. Här slog han av kassetten med Jorge Cafrune för att kunna njuta av motorljudet när han tog de snäva kurvorna, en släng av nostalgi från de dagar då han brukade köra rally. Han körde genom Medinaceli med hög hastighet och startade kassetten igen, för nu visste han helt enkelt att han måste till en viss plats 15 km längre fram.

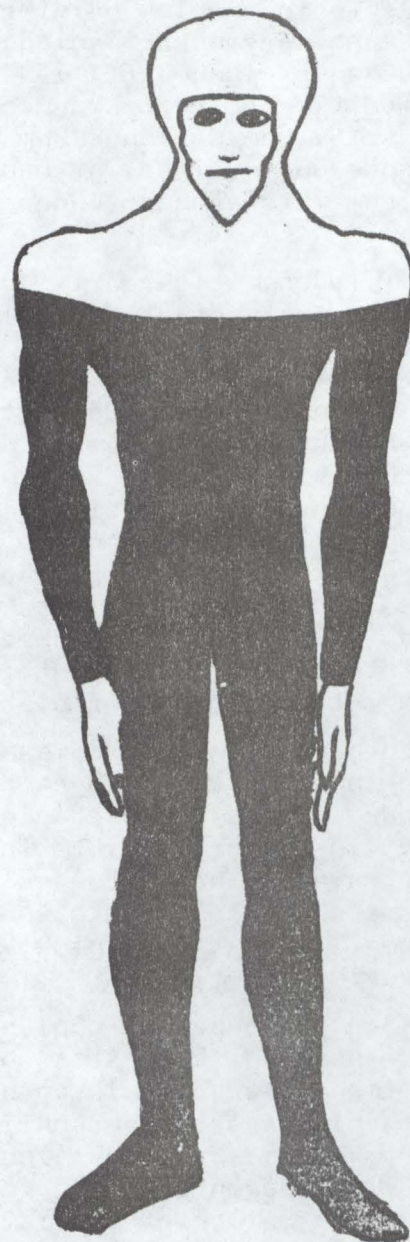
9 Han lämnade staden och tog in på vägen mot Barcelona. Så långt minns Julio medvetet vad som hände. Allt det som följer har berättats under hypnos och det är verkligen något att fun-dera över. Som senare bekräftats genom un-dersökningar, styrde Julio nu in på en ler-väg, göm bakom några buskar och fortsatte i omkring 2 km i rät vinkel mot huvudvägen. Han hade fortfarande god fart. Bilen stannade plötsligt och började backa tillbaka mot den stora vägen. Han hade därefter inte kört mer än 100 meter på vägen förrän motorn plötsligt stannade, ljusen slocknade och radion tystnade, som om elsystemet vore ska-dat. Batteriet laddade inte längre - ofatt-bart med tanke på att det var nytt. Och tändstiften tände inte längre som vanligt. Detta kom sedan att kosta Julio 15.000 pese-tas i reparationer. Kassettspelaren fungera-de efteråt, men som vi tidigare nämnt, var stora delar av ljudet på kassetten borta. Julio tänkte först slänga bort kassetten men som tur var gjorde han inte det och kunde därför senare ge den till undersökarna. (Det bör kanske förklaras att Julio inte omedvetet kan ha raderat på kassetten efter-som kassettbanspelaren i bilen endast gick att spela upp på).

Även hans armbandsur stannade och trots att flera urmakare har försökt laga det har det aldrig fungerat igen och han har slutligen gettupp försöken att reparera det. Visarna stannade på 6.40 på morgonen.

Jag måste också nämna att större delen av denna hårresande färd åtföljdes bilen av ett skarpt ljus ovanifrån och mycket tyder på att han "fördes" till ett bestämt ställe av "någon".

När bilen till slut stannade, öppnade Julio dörren och klev ut, något irriterad efter-som allt som hade hänt skulle komma att spoliara jaktutflykten. Han trodde att or-saken till problemen låg i tändsystemet på bilen och öppnade motorhuven för att söka efter felet. Nu upptäckte han också att ficklampan som han behövde, saknade batte-rier. Plötsligt började Mus morra och flytta-de sig mellan Julio och vägen, som för att varna för någon fara. Håren på hunden res-te sig och djuret visade alla tecken på snabbt ökande rädsla. Julio hade aldrig tidigare sett hunden reagera så kraftigt och det skrämde honom. Hans första tanke var att det kunde finnas vargar, eftersom de befann sig i ödslig terräng och det var vinter. Han tog därför fram sitt ge-vär och laddade med fem patroner, som han alltid bar lösa i fickan. Han kände sig lite lugnare och såg sig om för att se om han kunde upptäcka något.

Hunden morrade fortfarande. I samma ögon-blic fick Julio syn på två människolik-nande figurer som kom gående på vägen..

Han tror att de var cirka 80 meter bort när han först såg dem. Gryningen var i antågande och de två individerna verkade reflektera ljuset. Ju närmare de kom, desto fler detaljer gick att urskilja. Deras klädsel i pastellgrönt avgav ett svagt sken. Deras huvuden och axlar var täckta av gula huvor, som endast lämnade ansiktet synligt. De var mycket långa, män med extremt breda axlar, smala midjor, atletiskt byggda. Kraniet var enormt och deras händer långa och smala (undersökarna från Madrid gjorde senare en rekon-struktion av Julios närkontakt, vid samma tid på dagen och på året och samma plats och de fann, att efter att ha vistats där i fem minuter hade ögonen vant sig vid ljuset och de kunde se formationer på avstånd upp till 70-80 meter, dock utan detaljer). Utan att göra något tecken fortsatte

de två männen att närma sig och stannade slutligen endast en och en halv meter från Julio. Han kände ingen rädsla, snarare förvåning. Han till och med kommanderade hunden att inte anfalla dem. Redan från början upplevde han att de var främmande varelser, inte av denna värld. Hur han kunde veta detta, kunde han inte förklara. Deras närvaro ingav enkänsla av frid och lugn. Det var som att möta några som han kände sedan länge men inte träffat på många år.

När de kom fram till Julio, stannade de och pratade med honom. Till att börja med uppfattade han konversationen som muntlig, men senare observerade han att deras läppar aldrig rörde sig, samtalet fördes på mental väg. De sade: "Ta det lugnt, det finns ingenting att oroa sig för. Det enda vi vill är att du är vänlig och följer med oss." Julio fick intrycket att deras intresse huvudsakligen var inriktat på hunden och att han endast skulle följa med i egenskap av dess ledare. De försäkrade honom att det skulle bli en intressant upplevelse för honom och att det inte fanns något att vara rädd för och att de skulle komma tillbaka. Julio understrycker att det inte lät som en order, utan snarare en inbjudan och en mycket hjärtlig sådan. Han tror att om han nekat följa dem, hade de inte insisterat. Och därför accepterade han genast, för att han intuitivt kände att de var vänliga varelser, som inte ville honom något illa. Så han lade geväret på axeln och de tre gav sig iväg nerför vägen, med de två varelserna på var sin sida om Julio.

VARELSERNAS UTSEENDE OCH BETEENDE

De långa männen gjorde ett intryck av sval vänlighet. De gjorde endast ett fåtal gester. De rörde armarna när de utförde något praktiskt arbete, annars höll de dem nära in på kroppen. Ingenting påverkade deras lugn. trots detta upptäckte Julio när han var inne i farkosten, att de utförde sina sysslor snabbt och säkert. De verkade vara tekniskt överlägsna oss människor, men inte kulturellt. Exempelvis så berättade Julio att dessa varelser inte hade någon Beethoven. De var praktiska och rättframma. De var intresserade av vetenskapligt tillämpbara saker. Kanske hade de ingen Beethoven, inte på grund av någon slags ofullkomlighet, utan på att de kommit förbi detta steg i utvecklingen. När han såg på dem tyckte han sig se "den framtida människan, hur vi

kommer att se ut om tusen år". De verkade halvt vetenskapsmän och halvt militärer. De rörde sig med stor disciplin, var och en engagerad i sitt speciella område, betydligt mera metodiskt än våra astronauter.

Deras beteende var främmande men inte i alltför hög grad. De bar alla pastellgröna overaller som nådde till fötterna. Det syntes inga blytlås eller öppningar, men vid midjan var de åstramade som en pullover. Overallerna satt tillräckligt tätt för att musklerna därunder skulle framträda. Materialet i overallerna påminde om plasten i en anorack, men var mjukare och mera elastiskt. Inga fibrer, trådar eller sömmar syntes. Materialet var mjukt och frasade inte när de rörde sig.

Julio såg inte deras fotbeklädnader, men antog att de bar korta stövlar under overallerna. Huvorna, liksom handskarna, var blekt gula. De var gjorda i ett sammetsliknande material, mycket tunt och väl anpassat till kroppen. Deras händer hade fem fingrar.

DE VAR SOM ELITIDROTTSMÄN

Männe gjorde ett djupt intryck på Julio. De såg ut att vara mycket starka. Deras axelbredd var oproportionerlig. De kraftiga musklerna syntes mycket tydligt. Deras kroppar var atletiskt byggda, som hos elitidrottsmän, de påminde honom om amerikanska rugbyspelare, både till längden (ca 2 m) och utseendet rent allmänt. En olikhet med oss människor var de extremt långa armarna, som nådde ända till knäna. De otroligt långa händerna, smala och känsliga, förde tanken till en pianists händer. Deras långa smala fingrar var imponerande. Bara senor och muskler, när man tittade närmare var det ingen tvekan om att dessa män troligtvis aldrig utfört något tungt arbete. Deras naglar var korta, rena och normala. Händerna var så säregna att det inte verkade tillhöra kroppen. Huvuden var också annorlunda än våra. Pannan var rak och hög och slutade i en hög kurva; det var mer utsående än vårt och mycket större. Ett av de merst framträdande särdragen var en påtaglig utbuktning ovanför ögonen (detta är vad anatomerna kallar den supraorbitala bågen). Studier som gjorts senare visar att dessas varelsers kranier var 10.000 cm³, medan det hos en genomsnittsmänniska är runt 1.500 cm³.

Julio kunde inte se några ögonbryn,

ögonfransar, spår efter skägg eller hår. Enligt den kvinnliga biologen dr. Maite Perez Alvarez är frånvaron av hår ett tecken på avancerad utveckling. Varelsena hade kraftigt utvecklade hjässben, huvudet var nästan som en glob. Man kunde inte se några öron, eftersom den delen var täckt av en huva. Om ögonen sa Julio att de var absolut "oförglömliga" som två stora fyrljus i ansiktet. Ögonlocken var ovala och slöts inte i vinkel eller ett veck som hos människor. Irisen var dubbelt så stor som en människas och var blekt blå, nästan genomskinlig. Pupillerna verkade extremt utvidgade och detta gav dem ett hypnotiskt utseende, som i ett permanent tillstånd av rädsla eller chock (men paradoxalt nog hade de en sövande effekt).

Ansiktet var knotigt med lång tunn näsa och höga kökben. De hårda regelbundna dragen fick Julio att tänka på de välkända snidade träfigurer som görs i Baskien. Munnen var endast som ett rött streck med mycket tunna läppar.

En av de mest framträdande dragen var hakan. Den var enorm, utstående och lång och den slutade i en spets. Den var konisk.

Julio var så nära att han kunde se porerna i huden. De var blåvita på det sätt som är typiskt för personer som aldrig vistas i solsken. Ett nordiskt särdrag. Julio är säker på att de skulle ta skada om de vistades för mycket i solen. Han är också säker på att de ser bättre i mörker än vi för de rörde sig med stor hastighet, så det var svårt att hänga med, speciellt som han tvingades ta ett och ett halvt steg medan de bara tog ett. De gick majestätiskt, elegant och rytmiskt. De använde sina tår som atleter och han kom att tänka på Fred Astaire, eller giraffer som rör sig långsamt och precist och harmoniskt, eftersom de har tyngpunkten så högt.

De var trots detta helt mänskliga och verkliga. De var inga teleprojektioner eller robotar. Julio menar att med glasögon och lösskägg skulle de kunna gå utan att väcka uppmärksamhet i något skandinaviskt land.

Fortsättning följer i kommande nr. av Svävaren. Och nu börjar det bli spännande...

Ur Flying Saucer Review vol.30 nr 3 1985.

Översättn. och bearb. Ace S.

DEN MYSTISKA DAMEN

CATHERINE O'MAHONY OCH HENNES TVÅ VAR UTE PÅ SIN KVÄLLSPROMENAD NÄRA DEN IRLÄNDSKA BYN BALLINSPIITTE DEN TJUGOANDRA JULI, NÄR DE PASSERADE EN STATY MED JUNGRU MARIA, PLACERAD VID SIDAN OM EN KONSTGJORD GROTTA NÅGON KILOMETER UTANFÖR BYN, HÄNDE NÅGOT MÄRKLIGT.

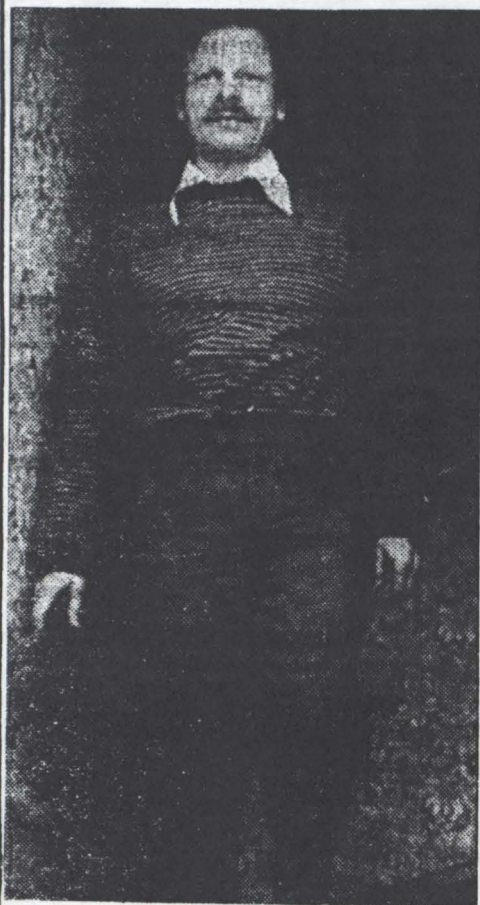
-Vi tittade upp, sade Mrs. O'Mahony, och såg hur statyn svajade fram och tillbaka.

Ryktet om den rörliga statyn spred sig och andra innevånare gav sig till platsen för att undersöka. Dessa rapporterade också att den fem fot höga statyn verkade svaja och skaka och böja sig. Några vittnen påstod till och med att statyn antog ett utseende som gjorde att den såg ut att vara gjord av kött och blod. Så småningom samlades stora skaror och när det var som mest besöktes den heliga Maria av 20.000 personer. Det är antagligen den mest publicerade rapporten om den heliga jungfruns uppenbarelse på Irland sedan 1897, när vittnen rapporterade att hon varit synlig i byn Knock.

Skeptiker avvisade det hela som masshysteri eller smart turistpropaganda. Vetenskapsmän från universitetet i Cork undersökte statyn, dokumenterade att den var placerad 10 meter över ögonhöjd, dess aura av blåa elektriska ljus och drog slutsatsen att det måste röra sig om en optisk illusion. Detta har dock inte påverkat de troende och nu finns rapporter om rörliga Maria-statyer från minst tre andra byar i landet.

TIME MAGAZINE, 26 aug.1985. Ace S.

PARANORMALT

En flydde — nu säljs spökhuset

I Hjortsberga prästgård i Blekinge har man problem med spöken vilket nu tom. har uppmärksamats av Expressen, som hade en baksida om händelserna.

Prästen Bengt Randolphson står för vad han upplevt trots att Listerby församling oroat sig och lärare på skolan sagt att eleverna visat tecken till oro när prästens berättelser kommit ut. Randolphson är heller inte den enda som har sett och hört mystiska ting.

Gångjärn gnisslar, mystiska ljud hörs, hundarna reser ragg och hästar skyggar.

Domkapitlet gick med på att prästen skulle få slippa bo i prästgården och Listerby hade bara att annonsera ut en komministertjänst, som dock ingen svarade på.

"Det kan bero på spökhistorierna, säger man i domkapitlet i Lund.

De flesta bybor hoppas nu att affären ska få ett slut och en företagare i Stockholm är en av spekulanterna.

"Skriverierna om spökerna kan ha bidragit till att domkapitlet tillstyrker försäljningen", säger Stiftsekreterare Torgny Wergen, Lund.

Men faktum kvarstår att prästen Bengt Randolphson lämnade både hem och sin tjänst pga de mystiska händelserna.

Det är "kul" att se hur Expressen nu tar upp ett sånt här fall efter den affär som blev följden.

Undras hur många familjer som tvingats lämna sina hem pga spökerier.??

Ur: Expressen 22/9 85

Robotträff i satellit

Det slanka stridsflygplanet av typen F-15 Eagle stormade med påslagen EBK upp genom den tunna atmosfären på 10.000 meters höjd i en brant stigning.

Känselcensorer över hela flygkroppen samlade in och vidarebefordrade information om omgivningen till den 29-årige stridspiloten Chris Wyman, som i princip var en totalt integrerad del av planet och "kände" hur planet reagerade på kontrollerna.

Via radiolänk med NORAD, det nordamerikanska luftförsvarskommandot inuti ett berg i Colorado och dess nyupprättade rymdkommando, kunde han hela tiden korrigera kursen och följa nedräkningen. Hastigheten låg hela tiden på dryga 2000 km/h och det var långt ifrån toppfart.

Chris kände tydligt hur hans last, som satt under buken, sackade planets rörelser och det annars så graciösa planet betedde sig mer som en plankan på vatten.

Det knastrade till i hörlurarna:

"Tomcat från Eagle, måldatorn tar över T-minus 30 sekunder!"

Chris hade långt tidigare känt hur målsökaren låst vid sitt avlägsna mål ovan atmosfären och innan han visste ordet av riste hela planet till och helt reflexmässigt gjorde han en kraftig gir åt höger för att låta den långa två-stegs raketten löpa fritt på sin färd mot sitt mål i skyn.

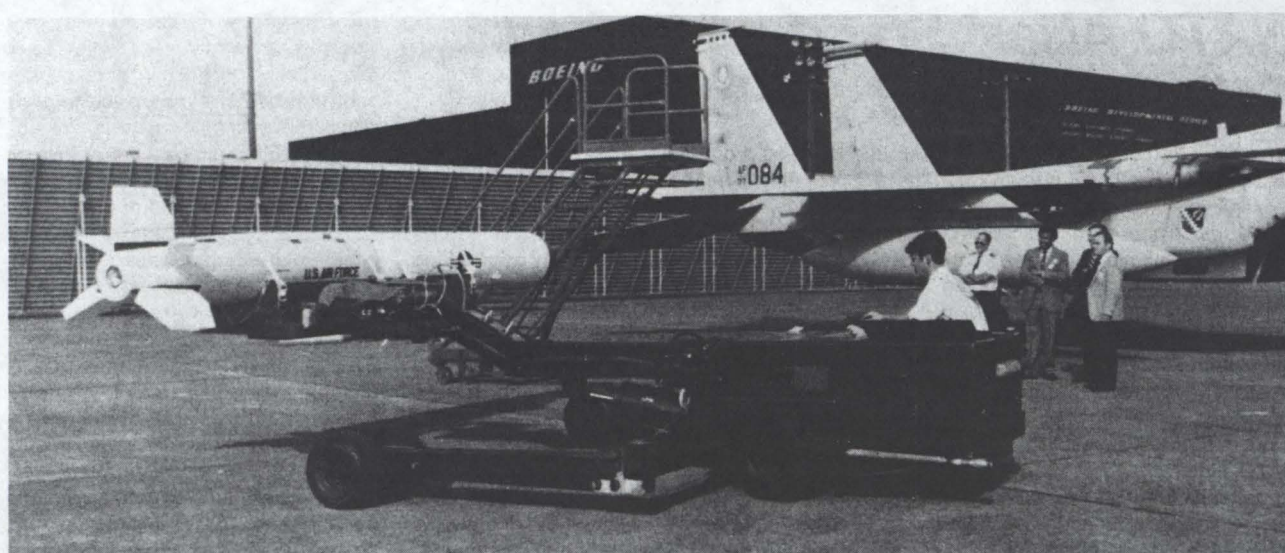
Den sovjetiska jaktsatelliten var chanslös.....

NYTT ASAT-VAPEN

"Allt gick helt perfekt", sade flygvapen generalen Bernard Randolph vid en presskonferans efter det lyckade testet av ett nytt anti-satellit vapen fredagen den 13 september.

Kl 17.00 amerikansk tid förstördes en sex år gammal satellit över Stilla

Havet på 500 km höjd av en värmesökande robot. Ett F-15 plan lyfte från Andrews-basen i Kalifornien och avfyrade roboten på 10.000 m höjd med 100% resultat. Roboten hade ingen laddning utan förstörde satelliten genom att ramma den.

Försvarsminister Caspar Weinberger hyllade den lyckade provskjutningen medan TASS kommenterade:

"Washington har visat att upptrappningen av kapprustningen och spridandet av den ut i yttre rymden har blivit en av hörnstenarna i USA:s politik.."

Det är lätt att förstå sovjets kommentar mot bakgrund av att sovjet under hela 70-talet satsat enorma ekonomiska resurser på anti-satellit vapen och för att skaffa sig ett försprång. Sovjet har en redan ansträngd ekonomi och köerna utanför affärerna ökar...

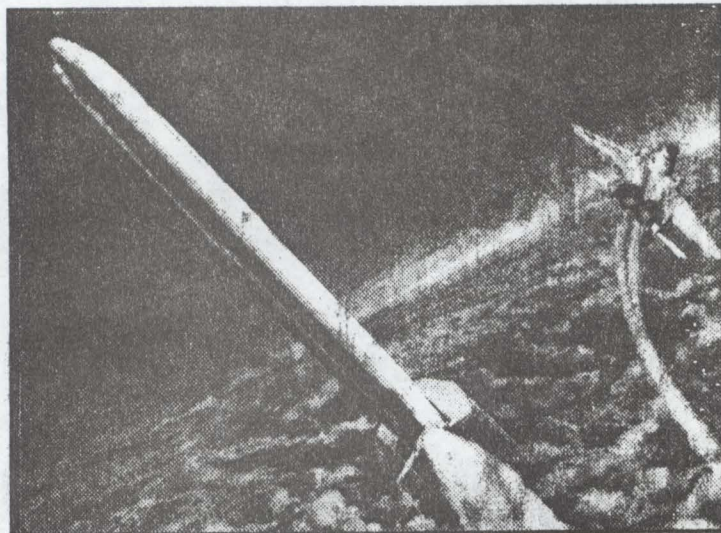
Om man lyckas släcka fiendens spion-satelliter har man vunnit mycket. När nu USA med bättre teknik tagit ikapp sovjets försprång och det på betydligt mindre tid måste det svida i skinnet.

FLYGTEKNISKT GENOMBROT

Det verkliga genombrottet kommer snart i samband med de "flygplan", som har atmosfärens yttersta gränser som verksamhetsområde, de sk. TAV (Trans Atmosphere Vehicle).

Förberedelsetiden för en rymdskyttel är idag tre veckor, samma tid för TAV kommer att bli fem minuter.

Amerikanska rymdvapnet projekterar bla i samarbete med Boeing ett TAV i DC-9 storlek med en lastkapacitet på 10 ton och olika applikationer som satellit/robotbekämpning. Planet är projekterat att starta som en skyttel men övergår i atmosfären till jetmotorer och fungerar som vilket plan som helst. Likheter med 70-talets x-15 och Dynasoar finns.

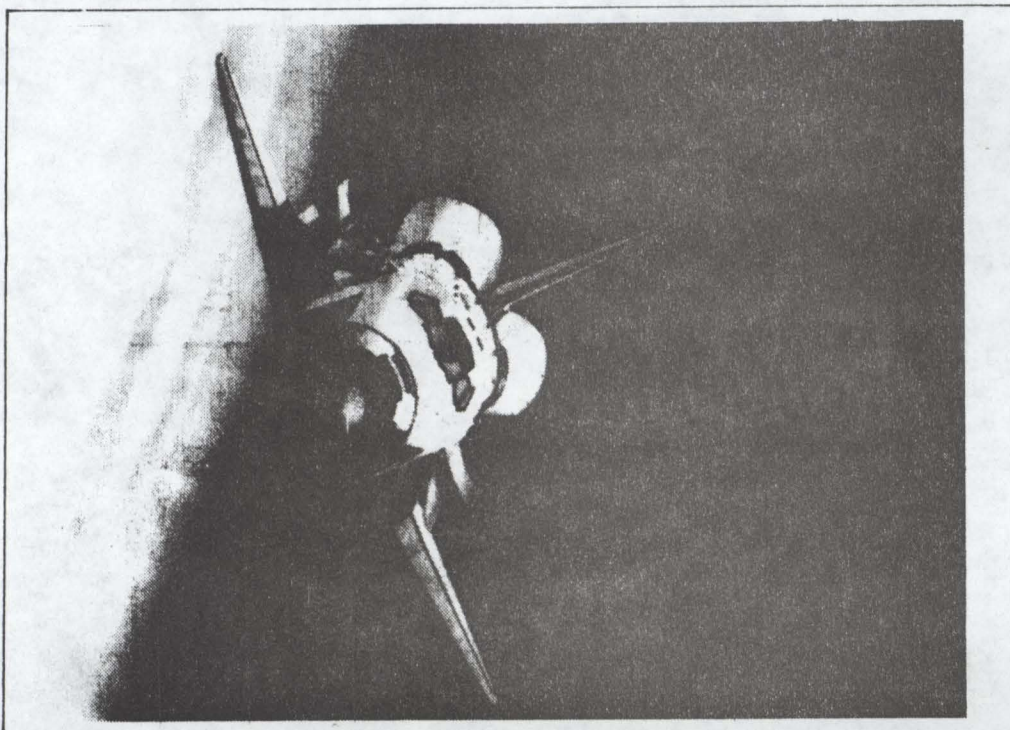
I princip finns alltså två huvudlinjer inom utvecklingen av framtidens luft/rymd försvar. Den ena företräder vidareutvecklingen på de sk. luftöverlägsenhetsplaner typ. F-15 Eagle och F-16 Fighting Falcon. Modifieringar görs så att de kan marschflyga i dubbla ljudhastigheten utan att göra slut på all soppa och röra sig parallellt i flygriktnigen. JAS är redan ett avancerat exempel på sådan flygteknik.... Den andra kategorin blir de sk. rymdflygplanen.

I framtiden kommer dessa system att överlappa varandra men plan typ de vi har idag blir förmodligen de sista vi ser..

Rymden blir nästa mål....Eller som en amerikansk flygvapenofficer sade:

"Varför ska vi nöja oss med att flyga omkring i Mach 3 på 30.000 m höjd när vi kan flyga omkring i Mach 29 på sju mils höjd hur länge som helst!?"

§

Ufo

FLIGHT 8352

Kl. 04.10 var det fortfarande 120 km kvar till Minsk. Flygplanet verkade inte vara i luften det bara hängde i mitten av sitt eget universum. Inte ett knaster i hörlurarna. Precis som om de var helt ensamma i rymdens ödslighet, i ett block av svart glas med stjärnorna som hål. Studerande sin del av himlen lade andrepiloten plötsligt märke till en stor stjärna ovanför till höger om dem och den blinkade inte. Den såg inte riktigt ut som en stjärna heller utan snarare som en gul droppe i samma storlek som ett fem kopek mynt men med utdragna kanter. "Precis som en liten..(oläsligt i den ryska kopian), mumlade han tyst för sig själv. "En lätt reflex i atmosfären eller kanske något annat..". Från den gula droppen sköt det ut en fin smal ljusstråle rakt ned mot jorden nedanför. Piloten buttade till signalisten med armbågen. "Titta Mikhail, någonting....". Signalisten tittade ut och sade omedelbart: - "Kapten vi måste rapportera in det. " Men plötsligt försvann ljusstrålen och förvandlades till en livlig ljuskägla. Från det ögonblicket observerade de alla vad som hände på deras styrbord sida. En andra ljuskägla, vidare men svagare än den första, uppträdde. Och sedan en tredje - denna vid och intensivt skarp. - "Vänta" - kaptenen ryckte på axlarna. "Rapportera? Rapportera vad då? Vi måste observera först för att se vad som mer händer. Nåja, iallafall....vad kan det vara?..". Piloter, av alla människor, vet mycket väl att man inte kan bedöma avstånd med ögat. Ändå fick alla fyra männen samma intryck, nämligen att det okända objektet låg på en höjd av 40-50 km över jorden. Andre piloten började göra en snabbskiss av den märkliga synen.

Det låter otroligt men därnere, på delar belysta av den kägelformade ljusstrålen, var allting - hus, vägar - helt och klart synliga. Vilken kraft hade den "strålkastaren"?..

UFOT NÄRMAR SIG SNABBT

Strålen från strålkastaren lyftes sedan från marken och koncentrerades på flygplanet. Nu observerade de en bländande vit punkt av ljus omgiven av koncentriska färgcirkclar.

Kaptenen var fortfarande tveksam att rapportera men sedan hände något som satte stopp för hans tvekan. Den vita punkten sken upp och i dess ställe..... (4-5 ord oläsliga i rysk kopia)

"Det startade sina motorer och accelererar", sade andrepiloten, omedvetet jämförande fenomenet med det vanliga flygarlivets mall. För honom verkade det som om objektet nu närmade sig dem med otrolig hastighet och korsande planets kurs i skarp vinkel.

Kapten Cherkashin skrek till navigatören "Sänd rapport!"

Men - genom en konstig händelse - efter Ogrevs första ord stannade objektet. Det närmade sig nu inte längre....

Trafikledaren i Minsk tog emot och noterade besättningens rapport och meddelade artigt att tyvärr kunde han inte se någonting vare sig på radarskärm eller på himlen.

"Där ser du", grymtade andrepilot Lazurin "De säger bara att vi är idioter!"

Сообщаем подробности
РОВНО В 4.10

Рейс № 8352 Тбилиси — Ростов — Галлини на «ТУ-134А» выполнял экипаж Эстонского управления гражданской авиации СССР. Командир воздушного судна — Игорь Алексеевич Черкашин. Окончил Бюское летное училище, налетал 7.000 часов. Пилот 1-й второй пилот — Геннадий Иванович Лазурин. Окончил Бюское летное училище и ордене Ленина Академической авиации, налетал 4.500 часов. Пилот 2-й Штурман — Егор Михайлович Огнев, окончил ордене Академию гражданской авиации, налетал 3.500 часов ман 2-го класса. Бортмеханик — Геннадий Михайлов, налетал 12.500 часов. Бортмеханик 1-го класса

UFOT HÄRMAR PLANET

Men det gula "molnet" sjönk plötsligt ner till höjd med deras eget flygplan.

Sedan stack det rakt upp igen, vertikalt och började svänga från vänster till höger och ned igen och sedan upp ännu en gång. Sedan, slutligen, tog det position precis i jämter planet.

Det flög bredvid dom, precis som fastlänkade, på en höjd av 10.000m och med en hastighet av 800 km/h.

"De ger oss en ceremoniell eskort", muttrade kaptenen. "Vilken ära för oss."

Inuti molnet kunde de se ett "ljusspel" blinkande precis som en julgran och sedan utföra horisontala hetsiga sicksackande. Navigatören fortsatte konsekvent att rapportera. Sedan hörde han flygledaren svara: "Jag ser blixtar vid horisonten. Var ser ni ert moln?"

Navigatören berättade för honom.

"Det stämmer", sade trafikledaren.

Molnet fortsatte att förändras. Det utvecklade en "svans" likt en vattenstråle, vid vid toppen och smal nedtill.

De började höra....(oläsligt)

Svansen började sedan höja sig mot horisonten och det elliptiska molnet ändrade sin form till kvadratisk.

"Titta", sade andrepiloten. "Det härmar oss!"

I princip var de nu eskorterade av ett skarpt nosat vinglöst "molnflygplan" med ensvans.(skoshennym khvostom ?)

Det sken med en gul och grön glöd.

FÖRFÖLJELSE

Flygvärdinnan steg in i cockpiten och sade: "Passagerarna är intresserade av att veta vad som flyger bredvid oss!..."

Kapten Cherkashin tog ett djupt andetag och replikerade:

"Säg till dom att det är ett moln!...."

Gula moln - ljusfrån städer som lyser upp det underifrån! Grönt ljus - säg dom att det är norrsken!"

Precis vid den tidpunkten passerade ett annat av våra flygplan genom Minsk flygkontrollzon. Det var också en TU-134A från Leningrad på motsatt rutt som besättningen från Tallin. De två planen var 100km från varandra. På det avståndet är det omöjligt att se ett stort passagerarplan.

När Cherkashin frågade svarade den andra TU-134:an att de inte kunde se något.

Minskledaren, som nu kunde se planet tydligt, gav Leningrad besättningen koordinaterna och riktningen var de borde kunna se fenomenet. Men de såg absolut ingenting.

Endast när det var 15 km isär började de se det och de gav en precisist beskrivning av molnflygplanet.

Mycket senare, när Cherkashins besättning försökte förklara för sig själva vad de hade sett, föreslog man att ljuset från objektet var..... (4-5 ord oläsbara i rysk kopia)

....och sken inte i alla riktningar. Vad molnflygplanet anbelangar kontaktade de flygledarna i Riga och Vilno, som i tur och ordning, fick in det konstiga "tandemplanet" dvs TU-134:an och molnflygplanet.

UFOT FÖRSVINNER

När de passerade över Chudsjön och Pskovsjön kunde Cherkashins besättning uppskatta storleken på molnflygplanet. Dessa två sjöar, avlånga i formen, är skiljda åt genom en liten sandstrimma. TU-134:an flög på ett avstånd av 120 km till vänster om sjöarna och molnflygplanet flög till höger om dem i närheten av Tartu.

Från planetsnärhet, så som det såg ut för dom, var det som en solid boll och en ljusstråle sköt ut igen. Ljusstrålen riktades mot ett moln och rörde sig sedan ner mot marken.

På så sätt, av en ren slump, hade objektet avslöjat sina dimensioner för dem.

Det var nu möjligt att uppskatta dess längd till lika med längden på Pskovsjön.**

Under tiden följdes de två kompanjonerna - planet och molnplanet - åt under sin resa tillsammans till Tallin i Estland.

Efter det att Besättningen landat i Tallin gav flygledaren dem dessa konstiga uppgifter:

På Tallins flygplatsradar var TU-134 ingalunda ensamt. Trots att det bara var det riktiga flygplanet som syntes på radarn fanns, rakt bakom planets radareko, två andra rörliga ekon. Dessutom var dessa två ekon observerbara hela tiden men planets eko försvann och dök upp flera gånger.

Flygledaren sade:

"Jag skulle ha förstått om ni hade "blinkat" på landningsradarn men på höjdradarn händer det *aldrig* - det kan helt enkelt inte hända...."

* * * * *

Uttrycket blinkade på radarn innebär att planet kan gå under radarns minimihöjd och försvinna in i en radarskugga om det går för lågt.

REDS ANM.

Forts. på Sid. 18

Forntida

REDAN I BABYLON..

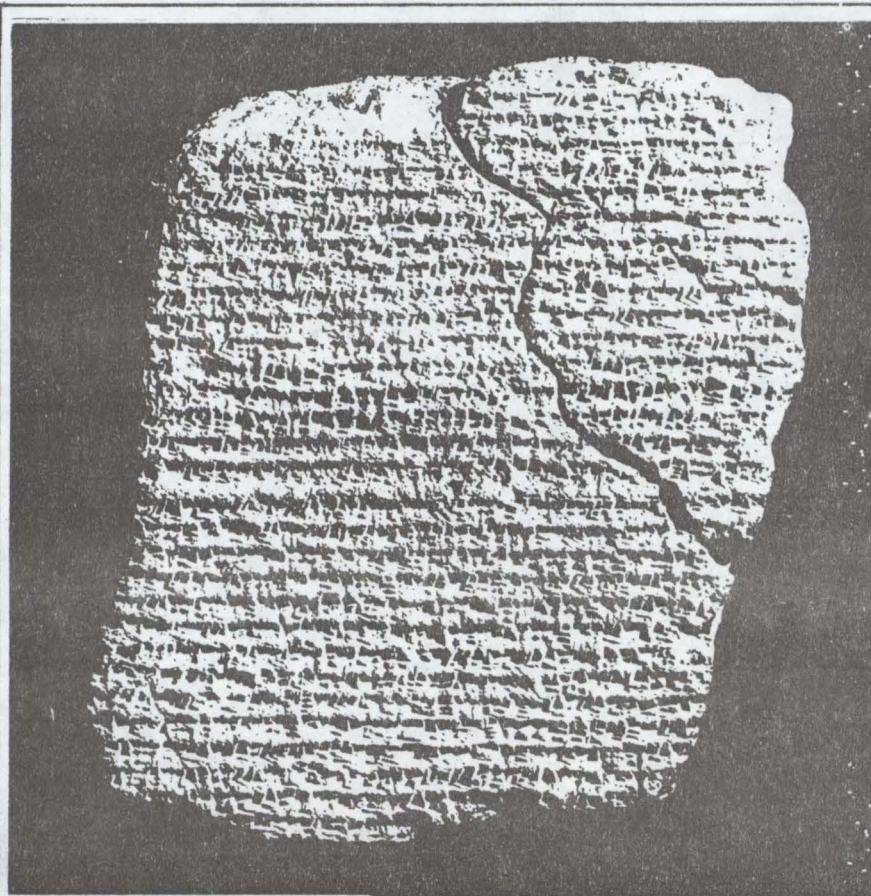
VART 75:e TILL 80:e ÅR SVEPER HALLEYS KOMET GENOM DET INRE AV SOLSYSTEMET. I SAMBAND MED FÖRBEREDELSENA FÖR NÄSTA SNART FÖRESTÅENDE VISIT (DEN HAR JU SOM VI VET FRÅN RAPPORTER I DAGSTIDNINGARNA REDAN SIKTATS) HAR MAN UPPTÄCKT TRE LERTAVLOR DÄR KOMETEN FINNS DOKUMENTERAD AV BABYLONSKA ASTRONOMER ÅR 164 F.KR.

Fastän det finns en kinesisk notering från år 204 f.kr., som kan vara samma komet, verkar ändå de babylonska lertavlorna ge den korrekta informationen, som finns registrerad före år 12 f.kr.

F.R. Stephenson och K.K. C. Yau vid universitetet i Durham och H. Hunger vid universitetet i Wien upptäckte tavlorna på Brittish Museum. Abraham J. Sachs från Brown-universitetet översatte texten, som utgör en hel samling fragment av astronomiska observationer från tiden under kung Nabonassar (747-734 f.kr)

Även om babylonska astronomer i första hand var intresserad av månens och planeternas rörelser, nämns kometer i flera sammanhang. I en text som rör observationer av Halleys komet år 164 f.kr. på tavla BM 41462 står det: "Kometen, som tidigare visat sig i öster i området Pleiaderna och Taurus, till väster (...) och passerade utefter stråket vid Ea."

Även om tavlorna är allvarligt skadade, har man ändå lyckats att ganska säkert datera den punkt när kometen befinner sig som närmast solen. Det är viktigt att data är så korrekta som möjligt för även om kometen visar ett periodiskt rörelsemönster, får planeternas gravitation den att variera med så mycket som två och ett halvt år

på varje sida om medelvärdet. De babylonska observationerna kommer kanske att historikerna att kunna beräkna Halleys komets rörelser längre tillbaka i tiden och på så sätt finna ännu säkrare dokumentation.

Scientific American. Acke Svensson övers.

EN KVASAR FÖDS

DET ÄR MÖJLIGT ATT KVASARER FÖDS NÄR EN STOR GALAX SLUKAR EN MINDRE. DENNA SLUTSATS DRAR HOLLÄNDAREN N. ROOS I TIDSKRIFTEN ASTROPHYSICAL JOURNAL, OM ROOS HAR RÄTT SKULLE DETTA PÅ ETT ENKELT SÄTT FÖRKLARA VARFÖR KVASARER FÖREKOM SÅ RIKLIGT

NÄR UNIVERSUM VAR UNGT, VID DEN TIDEN FORMADES HOPAR AV GALAXER OCH KOLLISIONER FÖREKOM OFTARE ÄN IDAG.

De flesta astronomer tror att kvasarerna innehåller supermassiva svarta hål och det finns allt starkare bevis för att svarta hål förekommer i centrum av galaxerna. En kollision mellan två galaxer för två svarta hål nära varandra. Det större hålet skulle då lysa upp som hela galaxen genom att suga in stjärnor, men även det mindre hålet skulle lysa starkt.

Roos har beräknat hur en fusion av två galaxer, den ena med 20 gånger större massa än den andra, skulle se ut om den observerades från jorden. Det största svarta hålet skulle lysa starkare än sin granne med en faktor av 100 eller 1.000. Avståndet mellan hålen skulle vara ett tiotal ljusår. Detta skulle kunna observeras med VLB (Very Long Baseline Interferometry).

New Scientist 15 augusti, 1975, Q.Svensson

MÖRK MATERIA

ASTRONOMERNA ÄR NUMERA ÖVERTYGADE OM ATT EN STOR DEL AV UNIVERSUMS MASSA FÖREKOMMER I FORM AV MÖRK MATERIA, INTE STJÄRNOR, DENNA "SAKNADE" (DVS OSYNLIGA) MASSA VISAR SIG TYDLIGT VID STUDIER AV GALAXERNAS ROTATION, SOM VISAR ATT DET FINNS EN DRAGNINGSKRAFT SOM ORSAKAS AV MÖRK MATERIA UTANFÖR GALAXEN.

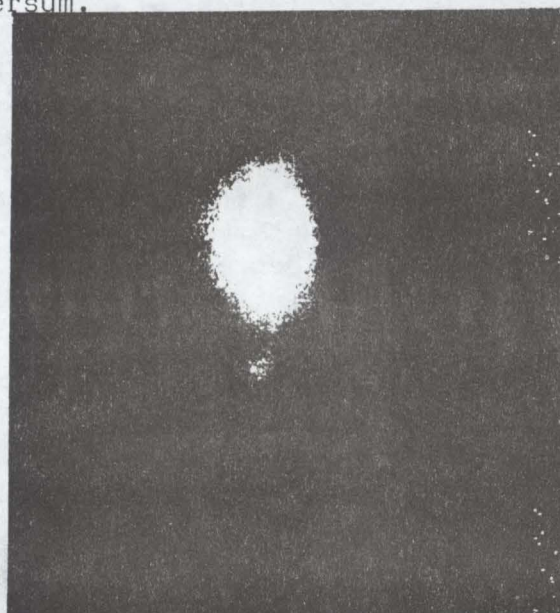
Det enda man egentligen känner till om denna mörka materia är att den existerar och forskare har tillgripit alla möjliga typer av exotiska partiklar, gravitoner, neutriner, axioner, för att förklara sina observationer. De senaste observationerna tyder emellertid på att den mörka materien i själva verket måste vara mycket lika den som återfinns i vanliga lysande stjärnor.

John Bahcall och Stefano Casertano vid Institute for Advance Study i Princeton har studerat rotationskurvorna för ett flertal galaxer. Studierna visar att det inte är någon generell skillnad mellan rotationsmönstret i det inre av galaxerna, som ju domineras av ljus materia, och de yttre regionerna, där den mörka materien dominerar.

Det tycks bara finnas två möjliga förklaringar på denna mjuka övergång från en region till en annan.

Den första är att det helt enkelt inte finns någon "saknad" materia och att således Newtons gravitationslag inte gäller över mycket stora avstånd. Den andra möjligheten är att den mörka materien är uppbyggd på samma sätt som den ljusa av baryoner (protoner och neutroner). Så varför är den då mörk? Tydligt därför att

den inte förekommer i form av stjärnor. Och det betyder att den förekommer antingen i form av planetliknande kroppar, som är för kalla att avge eget ljus, eller i form av svarta hål, som efterlämningar efter kollisioner mellan extremt massiva kroppar, som formades för länge sedan i universum.

Ufo

SKOLBESÖK ?

I FEBRUARI 1978 TOG JAG DEL AV ETT PROGRAM PÅ RADIO HUMBERSIDE DÄR MAN KUNDE RINGA OCH UTTALA SIG OM ÄMNET UFO, FÖR DRYGT HALVA PROGRAMET BESKREV EN KVINNA, SOM ENDAST IDENTIFIERADE SIG SOM BARBARA, DETALJERNA I EN UFO-OBSERVATION GJORD AV HENNES 7-ÅRIGE SON, SOM JAG FÖR ENKELHETENS SKULL KALLAR PETER.....

Hans observation ägde rum onsdagen den 18 januari 1978. Dimman hade legat tät under morgonen över fälten vid Anlaby skolan. Anlaby nära Hull, North Humberside. När Peter och hans tre vänner gick ut för att leka på skolgården vid lunchtid hade dock vädret blivit mycket bättre. Peter började leka på en av de fasta lekredskapen på lekplatsen när han hörde ett skarpt vislande ljud -liknande ljudet när man blåser i en tomhylsa.

Han tittade upp och såg ett runt objekt med små fönster och det var precis som "du skulle tänka dig ett flygande tefat". Det ändrade färger när det gick ner för landning på det platta skoltaket.

Tre varelser kom ut ur den konstiga farkosten och de gick omkring på skoltaket. Peter såg att de tydligen inte hade några armar och de bar guld-färgade dräkter.

Från deras ryggar gick vajrar eller rör vilka hängde nekkab den och farkosten. Peter sprang för att berätta för sin kompis, som var en bit bort. Men när de igen tittade på skoltaket såg de att de tre varelserna hade vänt tillbaka in i sin farkost.

Sedan lyfte farkosten sakta och när den gjorde det kunde Peter se genom dess underdel hur de två varelserna återvände in till sina säten.

När farkosten väl gått fri från skolbyggnaden stack det iväg "precis som en bumerang" och det var det sista de såg av det UFO't.

På kvällen efter observationen var Peter ganska nervös och ville inte gå och lägga sig och frågade sin syster om hon inte ville följa med upp till hans rum. Annars drabbades inte Peter av några eftereffekter efter observationen.

Vittnets mamma gav denna infon på ett klart och koncist sätt utan försök till sensation av händelsen.

Tyvärr hade jag inte möjlighet till att undersöka detta pga olika anledningar.

Exakt två månader tidigare, fredagen den 18 november 1978, kl. 14.45, såg elever vid Wawne skola, wawne, nära Hull, North Humberside, ett UFO.

Lyckligtvis var rektorn, Michael Yates, väldigt samarbetsvillig och inom ett par få dagar efter observationen kunde jag intervjua några av vittnena.

Mr. Yates berättade för mig följande:

"Jag talade med min fru i lärarrummet när tre av ungarna ur hennes klass rusade in och sade att de hade sett något silveraktigt i skyn."

Sammanlagt ett 20-tal barn i åldern 6-7 år såg från skolgården ett roterande objekt vilket liknade ett upp och nedvänt fat med en toppkupol med fönster i. Detta objekt sågs röra sig snabbt på en horisontal bana uppskattningsvis öst till syd. Ett av barnen, Emma Priestly, skrev i sin dagbok:

"På fredagen såg jag ett flygande tefat. Det såg nästan ut som ett fat upp och ner och det flög till vänster och sen till höger. Det gick väldigt fort."

17 barn från Mrs Cattle's klass såg det silver färgade UFO't från skolgården medan tre barn; Robert Stevenson, Lisa Pattison och Caroline Swift från Mrs Yates klass också såg det. Då hennes tre elever inte kunde finna de rätta orden för att kunna beskriva vad de sett tillräckligt, sade hon dem och och sade åt dem att göra lermodeller av vad dom sett. Resultatet av deras arbeten var förvånansvärt lika och det verkade visa att de verkligen hade sett något konstigt i skyn.

"SOM MR YATES SADE TILL MIG VAR DOM BARA NORMALA HEDERLIGA SKOLBARN, DET VERKAR KNAPPAST RIMLIGT ATT BARN I DERAS ÅLDER OCH I DET ANTALET SKULLE KOKA IHOP NÅGOT DYLIKT - OCH HÅLLA FAST VID DET."

SLUTKOMMENTAR

Vi bad vice President of the comission on Anomalous Phenomena, Sovjetiska vetenskapsakademins Associate member Dr. Nikolai A. Zheltukhin, att kommentera vår korrespondents rapport. Han sade följande:

"Kommissionen gör en systematisk studie av oidentifierade objekt observerade över sovjetiskt territorium. Materialet vi redan har är klart stort, så vi har något att arbeta med.

Men man är tyvärr tvingad att lägga märke till att alla förklaringar till vår disposition lider av vår partiskhet och ofullständighet.

(Tänk tanken att få höra Wickerts på FOA haspla ur sig något liknande. REDS ANM.)

Den här observationen av den Talliska flygbesättningen har undersökts av vår kommissions Estniska sektion bestående av Messrs I. Vollce, E. Paruo och andra.

Fallet är verkligen intressant fast vi vet flera liknande.

Faktumet att objektet hela tiden ändrade kursen och sköt ner en ovanligt kraftig ljusstråle från hög höjd är otvivelaktligen något väldigt onormalt. Men med beaktande av fenomenets natur, kommissionen är styrd av lokaliteten. Dvs om fenomenet är lokalt och begränsat i rummet, kan det fastställas att det är ovanligt.

Men dimensionerna på objektet i det här fallet, som sett av besättningen, var omedvetet förstorade. Det var redan väldigt stort. Det var naturligt att tänka sig att någonstans långt borta, många tusen km bort, någon sorts global atmosfärisk eller geofysisk process ägt rum. För piloterna verkade saken vara ganska nära. Med andra ord en typisk optisk illusion.

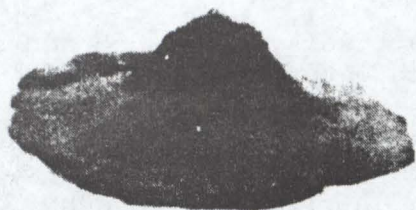
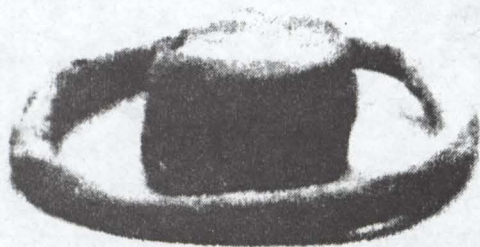
Men den här förklaringen visade sig bli felaktig för piloterna lyckades etablera sitt avstånd från dem. Sammanfattningsvis, den enda slutsatsen som kan dras är att den Talliska flygbesättningen mötte vad vi kallar ett UFO. Det är speciellt värdefullt att vi nu äger en konsekvent och detaljerad bild av transformationen av oidentifierade flygande föremåls uppträdande.

G. Lazurin har gett oss en muntlig beskrivning plus sketcher..."

Av: V. Vostrukhin, TRUD 30 jan. 85
från Flying Saucer Review no. 5/85
översatt av

\$

** Pskovsjön är 25 miles.

models made by UFO witnesses Robert Stevenson (top)

Lisa Pattison (center): Caroline Swift (bottom).

(Copyright Roger Hebb.)

SÄG EFTER MIG.... DAR-WIN,
DAR-WIN.....

KOSMISK VÅG

SOLENS LÄGE I VINTERGATAN,
EN FÖRUTSÄTTNING FÖR PLANETERNAS UPPKOMST

En ny teori om tillblivelsen av solsystemet gör gällande att solen befinner sig på en alldeles speciell plats i vintergatan och att det är omöjligt att dra slutsatser i stort om galaxen, av studier som görs i vårt solsystems grannskap.

Den som framför de här tankegångarna är den ryske astronomen L.S.Marochnik vid Moskvas vetenskapsakademi.

Han menar att galaxens rörelse skiljer sig från vad man tidigare trott. Det är ganska allmänt accepterat att Vintergatans spiralmönster uppkommer genom en roterande förtätningståg som rör sig utifrån periferin och in mot galaxens centrum.

Detta vågmönster kallas på engelska "Short Wave Mode", vilket översatt närmast skulle bli kortvågsmönster. Solsystemet, som ju också roterar omkring Vintergatans centrum, passerar denna förtätningståg med jämna mellanrum.

Om ett gas och stoftmoln rör sig genom vågen sker en sammandragning av materia i molnet.

När kompressionen blir tillräckligt stor kollapsar molnet och bildar ett system av kroppar tex. sol och planeter.

Marochnik menar nu att vågen är av annan natur än vad som beskrivits ovan.

Han anser att vågen är ett sk. långvågsmönster, som rör sig inifrån och ut mot galaxens periferi.

Denna typ av våg roterar betydligt mer snabbare än den våg som tidigare beskrivits, hastigheten sammanfaller ganska nära med solsystems rotationshastighet.

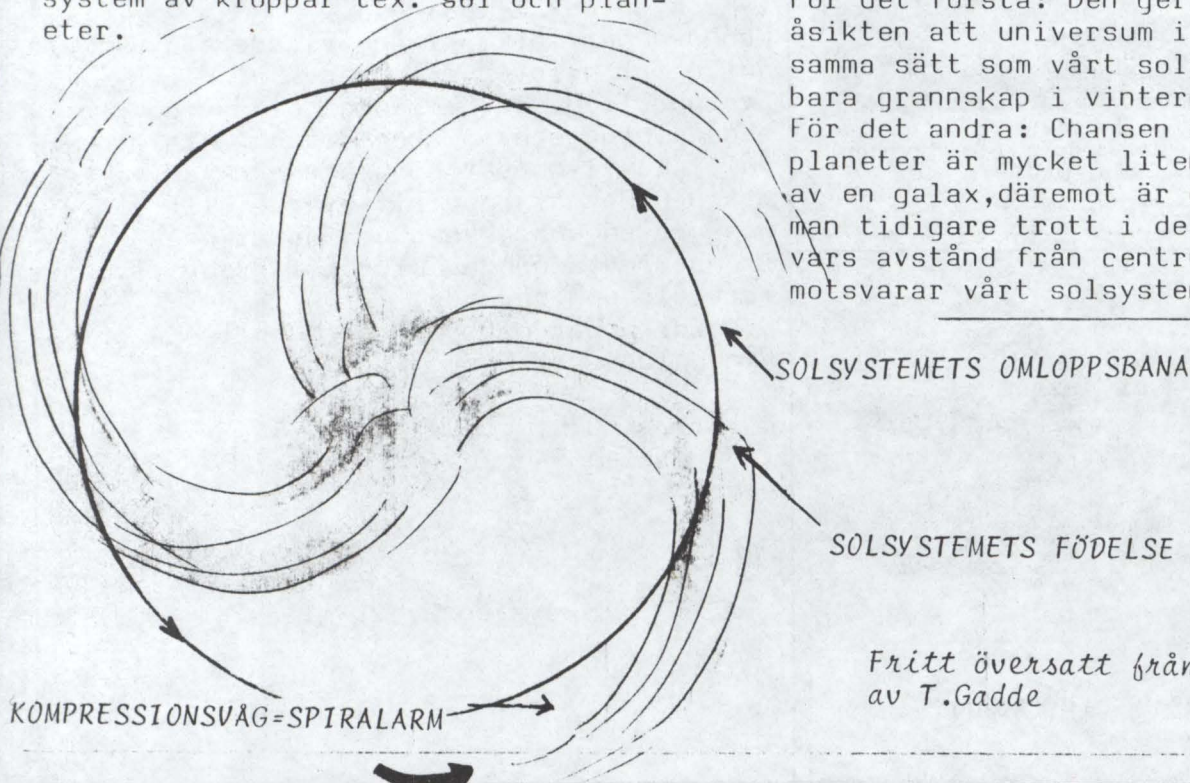
Detta innebär att solsystemet och andra himlakroppar och materiemoln som befinner sig på samma avstånd från galaxens centrum passerar vågen med mycket längre tidsmellanrum än vad man tidigare trott. Det materiemoln ur vilket solen och planeter skapades behövde ungefär fyra och ett halvt miljard år för att flytta sig från en förtätning dvs. från en spiralarm till en annan.

Även uppehållet i spiralarmen tog en lång tid, uppskattningsvis flera hundra miljoner år. Det här innebär att bilden av jordens geologiska historia, även för relativt sen tid, ändras, eftersom vi just har kommit ut ur en spiralarm.

Klokt nog drar inte Marochnik några dramatiska slutsatser av sin teori men två saker är klara om teorin håller.

För det första: Den ger dödsstöten åt åsikten att universum i stort ser ut på samma sätt som vårt solsystems omedelbara grannskap i vintergatan.

För det andra: Chansen att hitta solar med planeter är mycket liten i större delen av en galax, däremot är chansen större än man tidigare trott i de delar av galaxen vars avstånd från centrum och omloppstid motsvarar vårt solsystems.

Fritt översatt från New Scientist
av T.Gadde

OSYNLIG LÄRARE

Tidningen *the Sun* ägnade den 21 sept.-84 ett helt uppslag åt ett underbarn, kallat 'Baby Mastermind'. Anthony McQuone, från Weybridge, Surrey, är bara två år, men har redan ett ovanligt stort ordförråd, kan recitera Shakespeare som hans far läser för honom, känner igen olika byggnadsstilar och omkring 200 bilmodeller och har bestämda åsikter om musik, kost, sport och politik. När pojken var 12 månader, berättar fadern (som också heter Anthony), kastade han iväg sin sagobok eftersom den var "fånig". Han tyckte särskilt illa om ramsan 'Tom, Tom the Pipers Son' eftersom den innehåller en verbböjning som inte är grammatiskt korrekt. Anthony rättar ofta sin omgivning när han hör något ogrammatiskt.

2-åringen ogillar gruvarbetar-ledaren Arthur Scargill och sa vid ett tillfälle att han föredrog Mrs Thatcher: "Hon är bonum". Hans förbryllade pappa slog upp ordet och fann att det betyder "bra" på latin. Anthony kan mer latin, och det kommer fram när han promenerar på landet med sin far. Han pekar korrekt ut olika sorters träd och talar om deras latinska namn. Detta är kanske den mest förbryllande av alla hans brådmogna talanger, eftersom fadern inte kan latin och inte hade några böcker i huset med latinska trädnamn förrän han köpte en uppslagsbok för att kontrollera (pojken hade rätt). Dessutom, trots att Anthony kan alfabetet kan han ännu inte läsa. I andra avseenden är Anthony betryggande barnslig - när han blev tillfrågad vad han skulle vilja göra när han blir stor, sa han allvarligt: "Jag vill gå ut och köpa kakor och så'nt alldeles själv."

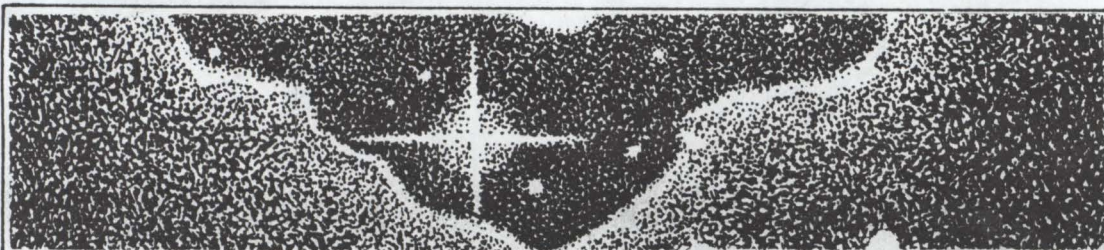
Föräldrarna separerade när han var fem månader, och sedan dess har hans far ensam uppfostrat honom. Denne hävdar: "Jag har aldrig försökt proppa hans lilla huvud fullt med fakta...", och betonar att han inte vill att pojken ska stämplas som underbarn.

Poängen i den här berättelsen är att Anthony själv är helt säker på varifrån hans utomordentliga kunskaper kommer. Han säger att han har en osynlig lärare som heter Adam, som alltid finns hos honom och instruerar honom om världen och hur han ska uppföra sig. Anthony beskrev Adam för intervjuaren: lång med svart hår, bruna ögon, och klädd i en vit toga och caliga. "Det betyder sandaler på latin", sa pojken och tillade: Han har ett Van Dyke-skägg också." Hans far sa: "Jag har aldrig hört honom nämna Van Dyke förut ...ibland kan jag knappt tro på grabben. Han gör mej så förbryllad, men han har lärt mig massor."

Reportrarna fick bevittna ännu fler av barnets talanger. Frank Sherwood, direktör vid National Association for Gifted Children, föreningen för begåvade barn, sa: "Såna här barn har alltid blivit undervisade av någon. De kan inte tillgodogöra sig kunskaper utan att få någon slags hjälp."-Och tänk om denna hjälp kom ifrån en låtsatsvän som heter Adam? "Det vore i så fall nytt för mig", sa Sherwood. Svaret förvånade oss, eftersom vi trodde att 'låtsatsvänner' var ett känt fenomen, om än inte lätt att förstå.

Detta är det mest imponerande fallet på många år, under den tid som vi har intresserat oss för fenomenet. Men vi har inte lyckats avgöra om Adam är ett andeväsen från det förgångna, en tidigare inkarnation, en andra personlighet eller rent av en fantasifigur. Anthonys far ser förnuftigt på det hela: "Jag försöker att inte vara trångsynt när det gäller Adam. Jag frågar mig ständigt: varifrån kan pojken annars ha fått all sin information? Kanske kan ett barns medvetande uppfatta saker som vi inte ser och hör."

Källa: *Fortean Times*

SLINGRA DIG INTE....

Den 13 juli 1984 försökte någonting tydligen ta sig genom en gata i Fort Worth, Texas.

En drygt sex meter lång och 5-10 m hög buckla i asfalten upptäcktes och vägarbetare fann inget onormalt när man efteråt bröt upp vägen.

Bucklan "såg ut som en gigantisk mask försökte komma upp genom vägen. Det stannade uppe ett tag och slingrade sig fram och tillbaka. Det verkade nästan levande", sade Charlie McCafferty från brandkåren. "Det som gav mig stora skälvan var att det fanns inte ens en spricka i vägen."

Brandmän som kom efteråt ansåg att deras kollegor var antingen fulla ellertokiga.

Ur: NY Gazette 16 juli 1984

Inte alltför länge efter ovanstående händelse upptäckte Calvin Lang något mystiskt i marken vid hans farm strax utanför Fort Worth.

Han petade i en buckla med en kratta och den försvann men till sin förtrytelse kunde han se nedslitna staket, trasiga byggnader, förstörda buskar m.m.

Senare rapporterade Jeremy Boiter något som liknade en gigantisk tentakel 3 km bort, som kom upp ur jorden.

"Sedan tog den en katt och hennes ungar och svalde dem på ett par sekunder.

Jag mädde illa och ville fly....

Två ilska och skällande hundar närmade sig sedan monstret och - jag kunde inte tro mina ögon - det svalde hundarna i sin dreglande mun och svalde dem hela".

Boiter flydde skrikande till sin vän Philip Dewar och de fann djurrester på platsen.

(Tja, vad ska man tro!?? Om Calvin Lang inte trodde sina ögon så inte tror vi allt det vi läser. REDS anm.)

INTE ALLS SKOJ....

En fruktansvärd historia berättades om en liten damm vid Chalfont i Buckinghamshire även kallad Half Four Pond av lokalbefolkningen.

Legenden berättade hur en ung flicka dränkte sig där efter att ha väntat förgäves på sin älskare och om man sprang runt dammen tre gånger skulle man få se den olyckliga flickans hand ovan vattenytan. (vilket nöje...) 23-åriga Florence Barley från New Bradwell jobbade på orten för att kunna vara nära sin älskade George Roberts och även hon fick höra den otäcka berättelsen.

"Vilken dum flicka", var hennes kommentar. Den 12 september 1931 blev hon besökt av sin far och gav honom fem shillings. Nästa morgon rapporterades hon saknad.

Efter fem dagars sökande hittade två arbetare en flickhand, som stack upp i mitten av dammen.

Kroppen tillhörde Florence Barley....

Ur Fortean Times no:33

METEORER ÖVER USA:S VÄSTKUST?

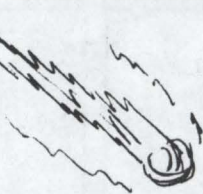
Först syntes en brun rökpuff och sedan lystes himlen upp i knappt 10 sekunder av ett silverblänkande föremål ovanför 65 mil av norra Californien och södra Oregon, kl. 14.50, fredagen den 20 juli 1984. John Melvin, en skogsvaktare i Prairie Creek, säger att föremålet (en meteor?) passerade förbi honom på ett avstånd av ca 8 mil och ungefär 1500 m över marken. Många vittnen ringde till myndigheter och radiostationer, ända från Medfield, Oregon, 14 mil nordost om Prairie Creek och San Francisco, 53 mil söder om staden.

Gilbert Sena, helikopterpilot vid kustbevakningen, såg också föremålet, när han flög ca 400 m från Eureka, som ligger 43 mil norr om San Francisco. Föremålet såg ut att befinna sig ca 2000 m över havet, och var på väg uppåt!

(AP), News-Tribune och Herald, 22 juli-84.

Följande fredag föll ett underligt, orange-färgat föremål med gnistrande svans ner i Pudget-sundet, en knapp km söder om Lummi Island, Washington State. Händelsen rapporterades till kustbevakningen från Steeva Ten, en 13-meters fiskebåt. Föremålet gjorde två U-svängar innan det föll i vattnet, och plasket gav upphov till över 30 m höga svallvågor. Ett blixtsken sågs samtidigt av besättningen på en bogserbåt ca 8 km längre söderut.

Kustbevakningen sökte, men fann inga flygplansspillror. Hos övriga myndigheter finns inga rapporter, varken om försvunna flygplan eller rymdskrot som fallit ner i området. Föremålet sjönk till ca 80 m djup i Rosario-sundet och kustbevakningens station vid Bellingham sände ut en båt till platsen, men enligt dess chef, Rich Rogala, var strömmarna i området så starka, att det blev svårt att göra en noggrann undersökning. Klockan 5.05 rapporterades från ett fartyg vid kustbevakningen att ett stort, lysande föremål på himlen var på väg österut, men försvann snabbt utom synhåll.

FIRE!

Så vad är det som ligger på botten av Rosario-sundet? Hög meteor-aktivitet är kännetecknande för årstiden, speciellt kan nämnas Perseids meteor-regn, som kulminerar omkring den 12 augusti. Men inte kan väl en meteor göra U-svängar?

(AP) St Louis Post Dispatch, 28 juli -84
Just Cause, september -84.

KNIVIG RYMDKIRURGI

"Vi försöker föreställa oss allt som kan hända. Vi måste komma ihåg att det ju kan ta flera veckor innan rymdstationen kan återvända till Jorden."

Det sade kirurgen Joseph Degioanni vid Johnson Space Center med anledning av NASA:s planer på sjukavdelningar på de rymdstationer, som av USA ska utplaceras inom en snar framtid.

Man planerar en enormt avancerad dator med de medicinska kunskaper inprogrammerade som kan behövas.

Att hålla fritt från damm i tyngdlös miljö kan vara ett av flera problem. Dammet lägger sig aldrig tillrätta och det gäller ju även kroppsvätskor vid en eventuell operation. Knivigt!!

Ur: Space Technology

MYSTISKA MILITÄRFLYGPLAN

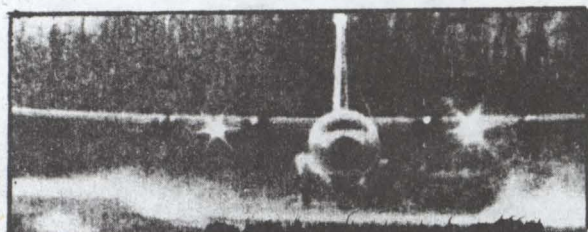
Ett fyrmotorigt, militärgrönt fraktplan sågs av många vittnen flyga på onormalt låg höjd över Clinton, Iowa, vid 19-tiden den 31 maj -84. Det liknade ett av det amerikanska flygvapnets plan C-130 Hercules. Polisen fick ta emot många samtal från folk som rapporterade att planet var nära att skala av taket på Wilson-huset, och andra uppgav att det flög i höjd med trädtopparna.

Den lokala militärflygbasen i Belleville, Illinois, har inga uppgifter om någon dylik flygning. Flygvapnets talesman tillägger att man registrerar alla flygningar som görs av arméns luftburna fordon. Förfrågningar hos flygvapnets övriga baser samt flygplatserna i angränsande stater ledde inte heller till någon förklaring. Vår medarbetare Warren Smith intervjuade två vittnen som hävdade att det inte hördes något motorbuller från planet.

En vecka innan den aktuella händelsen, den 24 maj, sågs ett identiskt plan flyga ca 150-300 m över Clinton, Fulton och Mississippifloden.
Clinton Daily Herald, 1 juni -84.

I början av oktober -84 flög något som liknade ett transportflygplan på låg höjd över Selly Oak-området i Birmingham, England. Både vid RAF:s och USA:s baser i mellersta England nekar man till att ha haft några flygplan i området.

"Det har förekommit övningsflygning i området kring Birminghams flygplats", säger en talesman för RAF, "men absolut inte över tätbefolkat område. Så 'nt gör inte vi."
Sunday Mercury, 7 oktober -84.

C-130 Hercules

MYSTISKA DJUR I ISLÄNSK SJÖ

Två isländska fågeljägare hävdar att de såg ett par oidentifierade djur, "större än hästar", leka på en strand vid sjön Kleifarvatn, 3 mil söder om Reykjavik, en dag i början av november 1984. Julius Asgeirsson och Olafur Olafsson iakttog från ett avstånd av något hundratal meter hur varelserna kom upp ur vattnet för att leka och sedan återvände till sjön.

Asgeirsson säger: "Vi har aldrig sett något liknande förut och först ville vi inte berätta det för någon. De var större än hästar, de rörde sig på land som hundar men simmade likt sälar. Först trodde vi att de var ett par klippor, men när de började röra på sig fick vi vårt livs överraskning. Fotspåren var större än efter hästhovar och delade som på vanliga klövdjur, men med tre tår istället för två."

Om denna iakttagelse kunde verifieras, skulle den räknas som en av de mest spännande krypto-zoologiska upptäckterna de senaste åren. Inget nytt stort landdjur - som dessa otvivelaktigt var om beskrivningen av fötterna är korrekt - har nämligen beskrivits vetenskapligt sedan 1972 då man fann det sydamerikanska pekarsvinet, *Catagonus wagneri*. Men många frågor är fortfarande obesvarade: t.ex. hur kan ett klövdjur simma som en säl? och hur kan en fortplantningsduglig koloni med djur som är "större än hästar" förbli oupptäckt så nära som 32 km från en modern stad som Reykjavik?

UPI Helsingin Sanomat, 14 okt -84.

Ufo

SPANSK NÄRKONTAKT

PLATS: ESCALANTE NÄRA SANTANDER, CANTABARIA, SPANIEN

DATUM: 9 JULI 1976

TID: KL. 05.30

ÖGONVITTNEN: SR. ANGEL RUIZ SAMPERIO
SRA. MARGERITA CAGIGAS LUSARES
SR. X (ÄLDRE MAN SOM VÄGRAR VITTNÄ)

FAKTA

Fredagen den 9 juli 1976 kl 05.30 lämnade senor Ruiz Samperio sitt hus för att bege sig till arbetet 8 km bort. En granne, senora Cagigas Lusares, som jobbar på samma ställe, utnyttjar möjligheten att åka med Sr. Samperio i hans bil (en SEAT 850). Bilen är parkerad på torget i Escalante, en plats ca. 55 meter från huset. Mittemot husets ingång finns en välupplyst gata, den upplysta delen ca. 40 meter från hans hem. Gående ut från sitt hem den aktuella dagen lade sr. Samperio inte märke till något ovanligt utan gick till sin bil precis när hans arbetskamrat sra. Cagigas Lusares kom från sitt hem. Sr. Samperio sträckte sig in i bilen för att öppna andra dörren åt sin passagerare då han såg att hon stod med handen på sin dörr, frusen på platsen med blicken fixerad på en ofrivillig syn....

Sr. Samperio sträckte sig in i bilen för att öppna dörren åt sin passagerare då han såg att hon stod med handen på sin dörr, frusen på platsen med blicken fixerad på en ofrivillig syn.

Med hjälp av en översättare besökte jag nyligen Escalante och vi hade inga problem med att hitta två av de tre ögonvittnena. En av de lokala tidningarna, La Alerta, hade skickat en av sina journalister att undersöka affären direkt efter att det hänt. Inte allt för länge sedan hade dessutom TVE (spanska televisionen) skickat ett kamerateam, som arbetade med programserien "La puerta del Misterio", regisserad av Sr. Jimenez del Oso, att täcka händelsen. Det kan visa omfattningen av de otroliga vittnesmålen betydelse, som väckt regionen.

FÖRSTA VITTNET

Vi fann Sr. Angel Samperio vid dörren till sitt hem och han var väldigt villig att besvara våra frågor.

Fråga: Vad exakt såg ni?

Svar: En konstig varelse, väldigt lång, som kom från gatan där mitt framför oss, vände höger och gick uppför gatan bortåt.

F: Väldigt lång sa ni. Hur lång?

S: Det kunde jag inte se exakt men toppen på dess huvud nådde precis upp till första våningens fönsterbleck på huset därborta.
(uppskattningsvis ca. 3.5 meter)

F: Du var inte just här, på tröskeln, när du såg det?

S: Nej, jag såg ingenting när jag kom ut från huset. Jag gick över till min bil som var parkerad på torget. Min kollega kom just från andra riktningen. Jag öppnade dörren på min sida och böjde mig igenom bilen för att öppna dörren åt henne och när jag såg upp lade jag märke till att hon stod som fastfusen. Jag tittade i samma riktning och såg den mystiska varelsen.

F: Hur såg den ut?

S: Jag såg den bara bakifrån. Varelsen hade just gjort en väldigt långsam höger vridning, fast på samma plats, precis som för att gå.

Min kollega, som hade sett den tidigare än jag, såg det i profil. Jag ska också påpeka att det hade varit en väldigt klar natt, (det var gryning), och det finns en gatlamppa precis ovanför där varelsen syntes så jag fick en ganska god syn av någon väldigt lång.

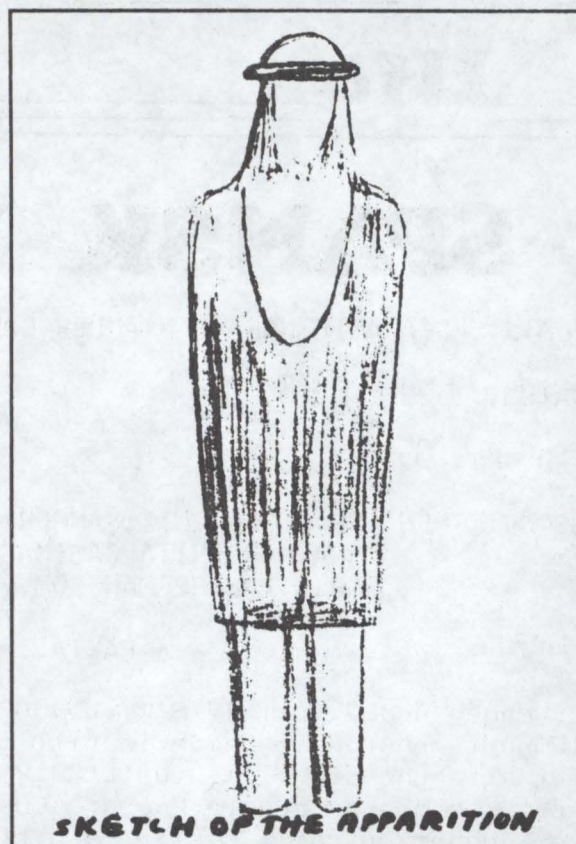
F: Kan du beskriva varelsen för oss?

S: Det bar en sorts svart tunika åtminstone ned till halva låren. Toppen av huvudet var övertäckt av en rundkantad, utstående hätta, också mörkfärgad, från vilken hår eller någon sorts slöja hängde ned till axlarna, glimmande eller skinande.

Benen var i något som verkade vara ljusfärgade byxor, nästan lysande....

F: Lade du märke till några andra detaljer? Fötterna eller händerna?

S: Nej, axlarna syntes tydligt men jag kunde inte se några armar eller se om dom hängde ner vid sidan av kroppen eller utsträckta framför. Jag såg inga fötter heller.

SKETCH OF THE APPARITION

F: Vad hände sedan?

S: Inte väldigt snabbt, men fort nog, försvann den konstiga varelsen och vi förlorade sikte av den när den rundade ett hörn i gatan.

F: Vad var din reaktion?

S: Vi var paralyserade, vi kunde inte tro det. Vi var mållösa av förvåning. När synen försvunnit hörde jag Margaritas röst fråga: "Såg du vad jag just såg?!" Skräckslagen svarade jag: "Vi sticker härifrån!" Där har ni. Det är allt....

DET ANDRA VITTNET

Sra. Margerita Cagigas, det andra vittnet, fann vi lätt med ledning av Sr. Samperio. Iveksam till en början, (hon hade haft sina visiter av massmedia), gav hon slutligen med sig och gick med på att besvara våra frågor.

F: Kan du berätta för oss, så detaljerat som möjligt, vad det var du såg.

S: Jag stod med min hand på dörrhandtaget till MIGUELS bil när jag tittade åt vänster och såg en enorm mänsklig

Undvik besök av gröna gubbar med "zipp-o-zapp-död på eftermiddagen"-pistoler. Prenumerera snarast....

Sila snacket !!
Prenumerera NU
eller hämta din ena
hjärnhalva i köket....

pg. 440 66 91
UFO-CENTER KGA

form framträda under lampan vid gathörnet. Kall av rädsla fick jag intrycket att varelsen såg oss och väldigt långsamt, precis som en robot, vände höger med ryggen mot oss och gick iväg, försvann ur sikte i gathörnet.

Det utan att den verkade röra vid marken när den försvann, verkar det för mig.

F: Miguel hävdar att du kan ha sett varelsen innan han gjorde och kanske mer i detalj.?

S: Vad varelsens höjd beträffar är jag säker på att det var lika högt som fönsterkarmen på husets första våning.

F: Då hade du, om inte trekvarts bild av det, så åtminstone profil av det, skulle du kunna ge oss en mera detaljerad beskrivning?

S: Ansiktet var väldigt avlångt. Jag kunde inte se några ansiktsdetaljer (ögon, näsa, mun). Där fanns en fläns runt huvudet i höjd med pannan. Konstigt hår eller en slöja av något skinnande material föll till axlarna; en svartveckad tunika nådde ned till nedre delen av benen, vilka verkade vara klädda i byxor av något sorts fluorescerande material. (Likt registreringsplåtarna på bilar) På bröstet hade det ett sorts framstycke eller "skjortbröst" vilket verkade vara i samma material.

F: Vad var din reaktion och vad var intrycket när den här varelsen lämnade dig?

S: Jag var paralyserad av skräck. Den här saken verkade otrolig med dess gigantiska höjd, det långsamma sättet det vände på och sättet det verkade röra sig utan att röra vid marken. Det var verkligen övernaturligt - likt en ande....

När jag tänker tillbaka på det blir jag fortfarande livrädd vid tanken på att varelsen kunde ha vänt i andra riktningen och kommit mot oss.

F: Vad hände sedan?

S: Vi körde iväg till jobbet utan ett ord, mållösa av vad vi just sett. Ville inte berätta för någon om vår otroliga vision och vi ville inte behöva utstå arbetskamraternas tråkningar.

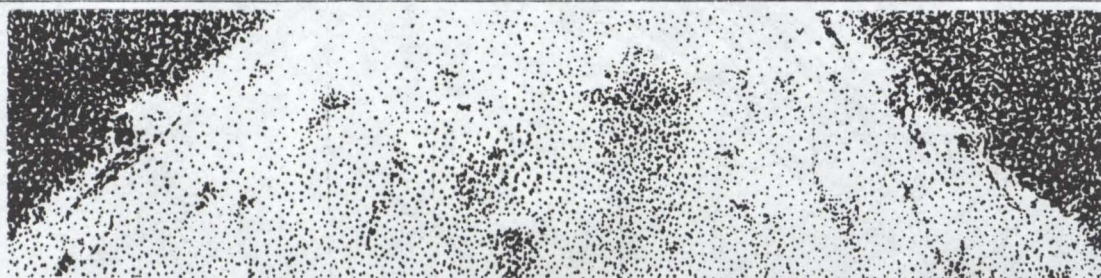
DET TREDJE ÖGONVITTNET

(Enligt uppgifter från de två vittnena)
En äldre man, med dålig hälsa, fick en svår chock av närkontakten och önskar att slippa höra något mer om det och vägrar att ge några intervjuer. Den gamle mannen i fråga, senor X, hade jobbet att tömma boskaps urinen från gödselstackarna i den lokala boskaps-genomgången. Sr X var väldigt morgontidig och utförde sina sysslor innan gryningen. Han hade just slutat fyllt sina två hinkar och när han böjde sig upp såg han den ovanliga och gigantiska varelsen gå förbi honom på vägen på ett avstånd av endast fyra meter från honom. I sin skräck tappade han sina hinkar och blev stående skräckslagen medan det försvann ur sikte. Illa chockad går inte den här gamle mannen utanför sitt hus förrän solen redan är uppe. Han var vittnet som kom närmast varelsen.

Efter det att vi hade träffat våra två första ögonvittnen gick vi till ALERTAs kontor i hopp om att kunna använda deras arkiv och hitta artikeln de had publicerat om fenomenet i Escalante. Men tyvärr hade det bytts ägare av tidningen och journalisten som hade skrivit artikeln hade också lämnat dem. Då vi inte visste datumet på artikeln är vi ledsna att säga att vi inte kunde hitta den.

Vad avsnittet i spansk TV om fallets angelägenhet vet vi att det ska visas i september eller oktober, så våra spanska vänner kommer att kunna dra sina egna slutsatser. Mitt särskilda tack till Sr. Julio Portilla, som hjälpte mig genom min undersökning och ALERTAs redaktion, som lät oss använda arkivet....

Av Eric Billois
Ur *Flying Saucer Rewiw* 5/85
översatt av J. Stenkvis

UFO OCH UBÅTAR

Knut Oskarsson, 67 årig fiskare av börd, låg med sin lilla snipa och guppade utanför Knarrholmen i Göteborgs södra skärgård. Han stirrade ut över det grå och blåsiga havet, satte tummen till vänster näsborre och fräste till för att därefter stoppa in halva dosan grovsnus. Nätet var tomt på sånär ett par ynkliga skäddor och han fnös föraktfullt.

"De ä la inte så de få knö på sig, nä !"

Plötsligt tog det tvärstopp. Nätet rubbades inte en tum hur mycket han än drog och sakta men säkert började båten driva mot vinden.

"Va i helvete"...mumlade Knut Oskarsson, blängde förvånat med sitt väderbitna ansikte på hur båten drogs iväg och i ren pur förvirring försökte han stoppa in resten av dosan under den redan hotfullt putande överläppen.

I samma ögonblick gled en 12 meter lång motorkryssare i 1.5 miljoner kronors klassen upp bredvid Oskarssons hemmabyggda snipa och en brunbränd stockholmare i seglarskor utan strumpor, Lacoste tröja och vita seglarbyxor tittade ned på honom från sin brygga.

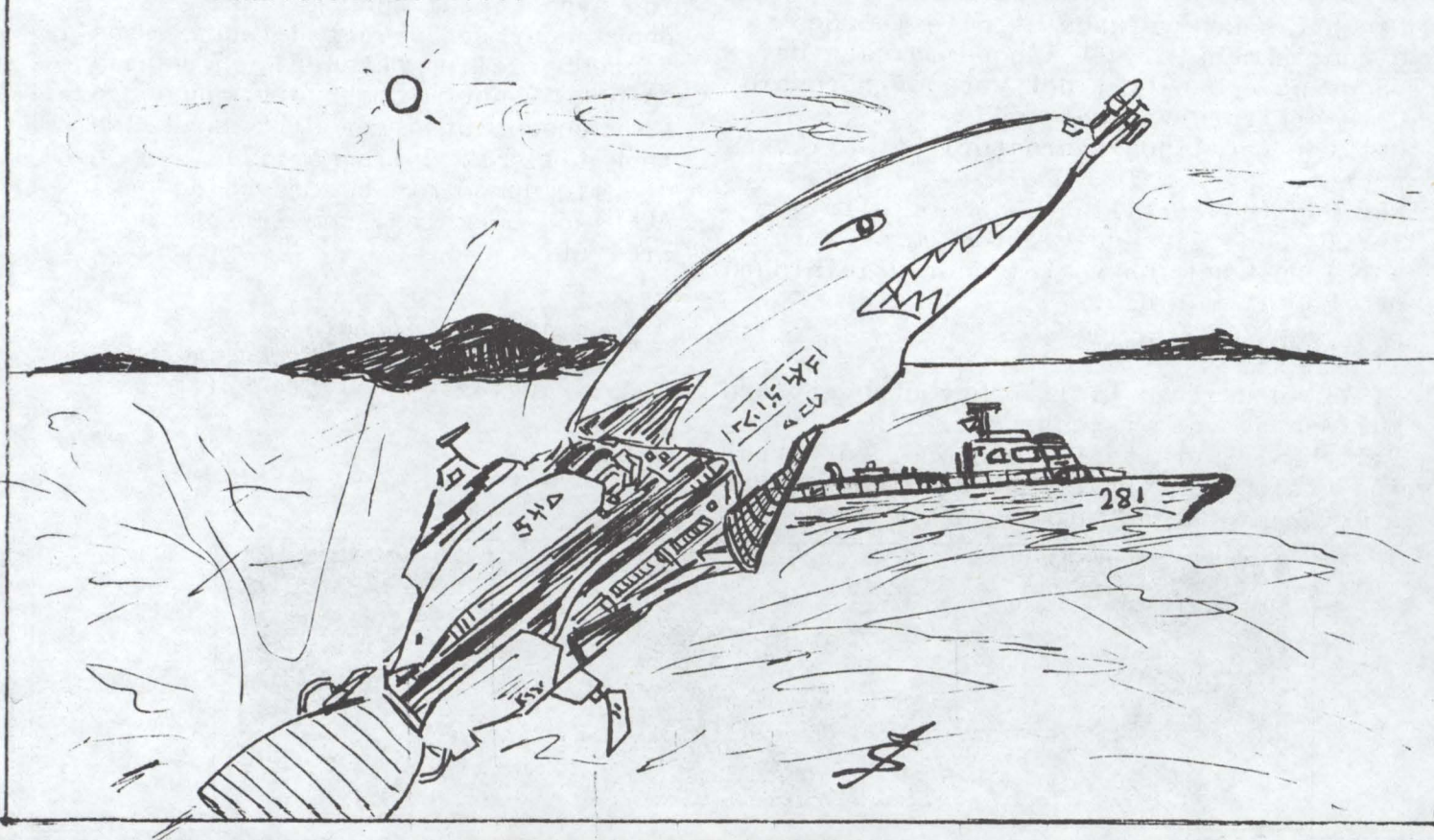
"Behöver du hjälp kompis"? undrade han.

Oskarsson tittade upp på honom, stoppade in händerna innanför regnställsbyxorna och svarade tveksamt:

"Njaä, dä e nog ingen ide dä"...sade han och pekade på det stretande nätet. Stockholmaren följde nätet från båten ned i havet och såg hur båten drogs med.

Hans ögon växte i takt med stämningarna.

"De...de...det är en jävla ubåt!!!! vrålade han och kastade sig på radion. Två knappa timmar senare smattrade helikoptrar över vågtopparna, patrullbåtar sickade med sina sjunkbomber medan fartblinda värnplikliga i gummibåtar lade till tio meter upp på klipporna i sin iver att fånga fiskare Oskarssons ubåt....

Skillnaden mellan en UFO-rapport och en ubåtsrapport är egentligen ingen skillnad alls. Dom följer i princip alla samma mönster.

En eller flera personer ser något mystiskt, ringer polis eller massmedia som i sin tur kontaktar försvaret, FOA eller någon UFO-organisation. Så långt behandlas rapporterna lika men det är i myndighetens reaktion och massmedias bevakning den stora skillnaden finns. Låt oss säga att ett starkt upplöst föremål på låg höjd passerat över Karlskoga med omnejd och försvunnit på radarn utan ett spår.

Om man ställde detta i proportion med en ubåtsjakt skulle tex F6 i Karlsborg försättas i högsta beredskap med indragna permissioner, skarp ammunition osv. Radarstationer skulle bemannas, värnpliktiga placeras ut i luftbevakningstorn i de värmländska skogarna och det skulle pågå i runda tal en vecka. Så långt myndighetens reaktion. Massmedia å sin sida skulle intervjua militärer, FOA, astronomer och kanske en och annan bonde.

Precis som att bara ett fåtal UFO-rapporter är något påtagligt att bygga på är de ubåtsincidenter man hör om officiellt bara toppen på ett isberg av indicier. Praktiskt taget hela sommaren räknar västkustens militärkommando med att man har mystiska besökare på svenskt vatten. Vid första större indikation skickas personal ut på öarna och bevakar havet från sk. O-platser. (Något för UFO-organisationerna att ta efter manne??Reds anm.) Personalen består till stor del av vpl med avancerad utrustning typ Bofors nya bildförstärkare, kameror i dyrare klassen, gummibåtar med motorer över 50 hk vilka går garanterat snabbare än en ubåt eller onormalt nyfikna skärgårdsbor med rysk brytning.

Vid en UFO-rapport tvingas ofta medlemmar ur någon lokalförening för egen kostnad och på fritiden bege sig ut och undersöka ett fall många mil bort.

Intresset är från myndighetens sida ofta svalt men korrekt medan media oftast kan kosta på sig en rolig notis typ "så har vi till sist den observante bonden Allan".... Att rapportera in ett vågkrus är mer legitimt än ett ljussken.

Däri ligger skillnaden mellan en god medborgare och en idiot om man vill hårdra en aning. Flygvapnet vill säkerligen ingalunda ignorera UFO-problematiken, tvärtom, men resurserna räcker kanske helt enkelt inte till.

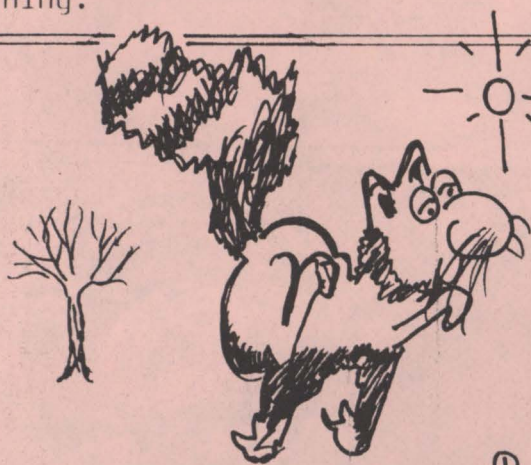
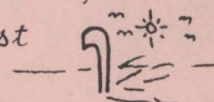
Resurser typ radarstationer plockas ju inte fram förrän i krigstid eller om ett reellt hot skulle dyka upp. Men, säger kanske somliga, varför gör inte Flygvapnet precis som marinen ?? Marinen visar upp en trave rapporter och får lite extra i sin kassa vilket leder till beskyllningar om pappersubåtar osv.

För den som tillbragat kalla otrygga nätter på O-plats råder inget tvivel om att Marinen tar ubåtarna på sitt fullaste allvar och extra slantarna behövs.

Skillnaden är att ubåtsrapporterna är ett påtagligt hot mot vår trygga ankdamn medan Flygvapnet å sin sida inte kan visa att UFOs är ett hot. Låt oss nu hoppas att UFOs inte är fientliga för då ligger vi nedrans risigt till....

God jakt kustbor och inlandsbor - kanske jagar vi samma byte ibland.

Jörgen Stenkvist

①

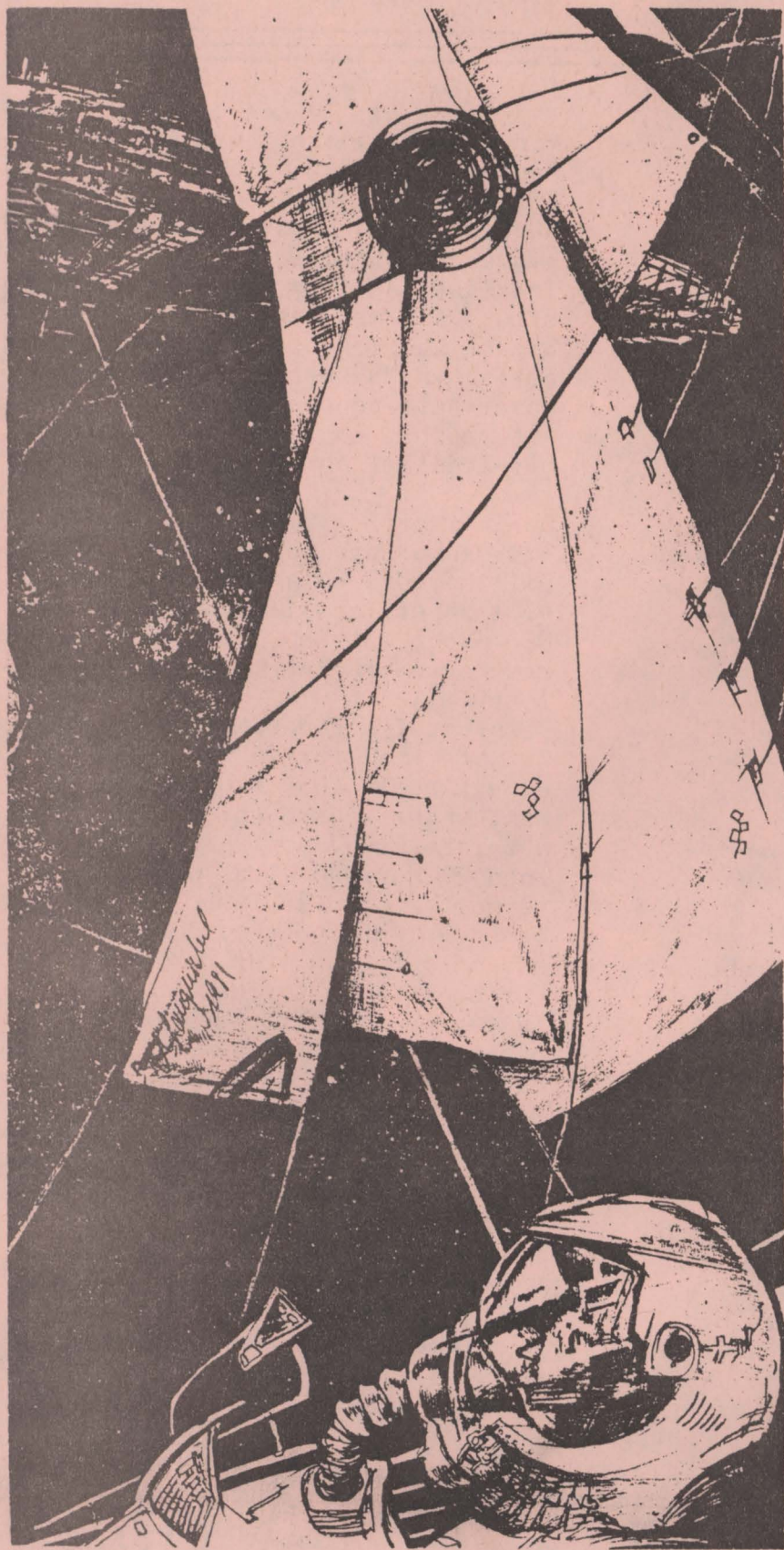
②

SVÄNAREN

I DECEMBER

ÅTERVÄNDER

TREVLIG HÖST !!!!

SVÄVAREN

NO 3 -85

SVÄVAREN ÄR FÖRENINGSGRAN FÖR
UFO-CENTER KARLSKOGA
TIDNINGEN UTKOMMER EN GÅNG I
KVARTALET

* * * * *

REDAKTIONEN BESTÅR AV :

ACKE O EVA SVENSSON

OWE LEWITZKI

JÖRGEN STENKVIST

LISBETH ÅRSTAD

BIDRAG I FORM AV ARTIKLAR ,
TECKNINGAR O. DYL. MOTTAGES
PÅ REDAKTIONENS ADRESS :

SVÄVAREN
C/O ACKE SVENSSON
ROSENDAL 12 B
691 53 KARLSKOGA
TEL. 0586/301 55

PRENUMERATION ERHÅLLES ENKLAST
GENOM INSÄTTNING PÅ POSTGIRO-
NUMMER 440 66 91 UFO-CENTER
AVGIFTEN ÄR FÖR :
ENSKILD MEDLEM 75 KR
FAMILJ 90 KR
SKOL/PENSIONÄR 45 KR

UFO-CENTER KARLSKOGA
C/O OWE E. LEWITZKI
BLADVÄGEN 25
691 48 KARLSKOGA
TEL. 0586/37678

